

EVROPSKA
KOMISIJA

Strasbourg, 5.2.2013
COM(2013) 45 final

2013/0025 (COD)

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje
terorizma**

(Besedilo velja za EGP)

{SWD(2013) 21 final}
{SWD(2013) 22 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

Razlogi za predlog in njegovi cilji

Glavni cilji predlaganih ukrepov so okrepiti notranji trg z zmanjšanjem čezmejne kompleksnosti, zaščititi interese družbe pred kriminaliteto in terorističnimi dejanji, zaščititi gospodarsko blaginjo Evropske unije z zagotavljanjem učinkovitega poslovnega okolja ter prispevati k finančni stabilnosti z zaščito trdnosti, pravilnega delovanja in integritete finančnega sistema.

Ti cilji bodo doseženi z zagotavljanjem usklajenosti med pristopom EU in mednarodnim pristopom, zagotavljanjem skladnosti med nacionalnimi predpisi in prilagodljivosti pri njihovem izvajanju ter zagotavljanjem, da so pravila osredotočena na tveganje in prilagojena obravnavi novih nastajajočih nevarnosti.

Poleg tega ta predlog povzema in razveljavlja Direktivo Komisije 2006/70/ES z dne 1. avgusta 2006 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2005/60/ES¹ ter tako izboljšuje razumljivost in dostopnost zakonodajnega okvira za preprečevanje pranja denarja za vse zainteresirane strani.

Komisija namerava sedANJI predlog dopolniti z okrepljenim represivnim odzivom EU na pranje denarja. Zato se v letu 2013 načrtuje predlog o uskladitvi kazenskega prava za to kaznivo dejanje na podlagi člena 83(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)².

Splošno ozadje

Odstranjevanje ovir znotraj notranjega trga olajšuje ustanavljanje ali razvoj zakonitih podjetij po vsej EU, lahko pa omogoča tudi pranje denarja in financiranje terorizma. Tako lahko storilci kaznivih dejanj, ki se ukvarjajo s pranjem denarja, poskušajo utajiti ali prikriti pravo naravo, vir ali lastništvo zadevnih sredstev in jih pretvoriti v navidez zakonito premoženjsko korist. Poleg tega je terorizem mogoče financirati tako z zakonitimi kot tudi kriminalnimi dejavnostmi, saj se teroristične organizacije ukvarjajo s profitnimi dejavnostmi, ki so lahko same po sebi zakonite ali se vsaj zdijo zakonite. Zato pranje denarja in financiranje terorizma močno ogrožata integriteto, pravilno delovanje, ugled in stabilnost finančnega sistema ter imata lahko negativne posledice za širšo družbo.

Evropska zakonodaja je bila sprejeta, da bi zaščitila pravilno delovanje finančnega sistema in notranjega trga. Vendar je zaradi spremenljive narave nevarnosti pranja denarja in financiranja terorizma, ki jo pospešuje nenehen razvoj tehnologije in sredstev, ki so na voljo storilcem kaznivih dejanj, potrebna stalno prilagajanje pravnega okvira za preprečevanje takih nevarnosti.

Na ravni EU Direktiva 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma³ (v nadaljnjem besedilu: tretja direktiva o pranju denarja ali direktiva) določa okvir za zaščito trdnosti, integritete in

¹ UL L 214, 4.8.2006, str. 29.

² [Http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2013_home_006_money_launders_en.pdf](http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2013_home_006_money_launders_en.pdf).

³ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

stabilnosti kreditnih in finančnih institucij ter zaupanja v finančni sistem kot celoto pred tveganji pranja denarja in financiranja terorizma. Predpisi EU temeljijo zlasti na mednarodnih standardih, ki jih je sprejela Projektna skupina za finančno ukrepanje (v nadaljnjem besedilu: FATF), in ker direktiva upošteva pristop minimalne usklajenosti, okvir dopolnjujejo pravila, ki so bila sprejeta na nacionalni ravni.

Na mednarodni ravni je FATF temeljito pregledala mednarodne standarde in februarja 2012 sprejela nov sklop priporočil.

Evropska komisija je vzporedno z mednarodnim postopkom izvajala lasten pregled evropskega okvira. Trenutna revizija direktive dopolnjuje revidirana priporočila FATF, ki sama po sebi predstavljajo znatno okrepitev okvira za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma. Direktiva nadalje krepi elemente revidiranih priporočil, zlasti v zvezi s področjem uporabe (z vključitvijo ponudnikov storitev iger na srečo in trgovcev z blagom, ki dosegajo prag v višini 7 500 EUR), informacijami o dejanskem lastništvu (ki morajo biti na voljo pooblaščenim subjektom in pristojnim organom), in določbe o sankcijah. Pri tem se upošteva potreba po večji učinkovitosti ukrepov za preprečevanje pranja denarja s prilagoditvijo pravnega okvira, da bi se zagotovilo izvajanje ocen tveganja na ustrezni ravni in s potrebno stopnjo prilagodljivosti, ki omogoča prilagajanje različnim razmeram in udeležencem. Zaradi tega direktiva sicer določa visoko stopnjo skupnih standardov, vendar od držav članic, nadzornih organov in pooblaščenih subjektov zahteva, da ocenijo tveganje in sprejmejo primerne omilitvene ukrepe, sorazmerne s takim tveganjem. Zato direktiva manj podrobno določa konkretne ukrepe, ki jih je treba sprejeti.

Veljavne določbe na tem področju

Na ravni EU so bili sprejeti različni pravni instrumenti za zagotavljanje učinkovitega okvira za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma. Najpomembnejši med njimi so:

- tretja direktiva o pranju denarja, ki zajema večino od 40 priporočil FATF in nekatera od 9 posebnih priporočil FATF;
- Uredba (ES) št. 1781/2006 z dne 15. novembra 2006 o podatkih o plačniku, ki spremljajo prenose denarnih sredstev⁴, ki določa izvajanje posebnega priporočila VII FATF o elektronskih transakcijah;
- Uredba (ES) št. 1889/2005 z dne 26. oktobra 2005 o kontroli gotovine ob vstopu v Skupnost ali izstopu iz nje⁵, ki določa izvajanje posebnega priporočila IX FATF o prevoznikih gotovine;
- Direktiva 2007/64/ES z dne 13. decembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu⁶ (direktiva o plačilnih storitvah), ki skupaj s tretjo direktivo o pranju denarja določa izvajanje posebnega priporočila VI FATF o alternativnih nakazilih;
- Uredba (ES) št. 2580/2001 z dne 27. decembra 2001 o posebnih omejevalnih ukrepih za nekatere osebe in subjekte zaradi boja proti terorizmu⁷, ki skupaj z Uredbo (ES)

⁴ UL L 345, 8.12.2006, str. 1.

⁵ UL L 309, 25.11.2005, str. 9.

⁶ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

⁷ UL L 344, 28.12.2001, str. 70.

št. 881/2002 z dne 27. maja 2002⁸ o izvajanju sankcij ZN proti Al-Kaidi in talibanom določa izvajanje dela posebnega priporočila III FATF o zamrznitvi sredstev teroristov.

Usklajenost z drugimi politikami in cilji Unije

Predlagana prilagoditev okvira za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma je v celoti skladna s politikami EU na drugih področjih. Pri tem je treba zlasti izpostaviti naslednje:

- stockholmski program⁹, katerega cilj je doseči odprto in varno Evropo, ki služi državljanom in jih varuje, poziva države članice in Komisijo, da nadalje razvijejo izmenjavo podatkov med FIU pri boju proti pranju denarja;
- v notranji varnostni strategiji EU¹⁰ so opredeljeni najnujnejši izzivi za varnost EU v prihajajočih letih, pri čemer je predlaganih pet strateških ciljev in več posebnih ukrepov za obdobje 2011–2014, ki bodo pripomogli k oblikovanju varnejše Evrope. To vključuje preprečevanje pranja denarja in boj proti terorizmu. Priznana je bila zlasti potreba po posodobitvi okvira EU za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma, da bi se povečala preglednost pravnih oseb in pravnih ureditev;
- zaradi možnosti zlorabe novih tehnologij za prikrivanje transakcij in identitete je pomembno, da države članice poznajo tehnološki razvoj in izvajajo simulacijo uporabo elektronske identifikacije, elektronskega podpisa in skrbniških storitev za elektronske transakcije, v skladu s predlogom uredbe Komisije o elektronski identifikaciji in skrbniških storitvah za elektronske transakcije na notranjem trgu¹¹;
- Evropska komisija je marca 2012 sprejela predlog o zamrznitvi in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v EU¹², katerega cilj je zagotoviti, da imajo države članice na voljo učinkovit sistem zamrznitve, upravljanja in zaplembe sredstev, pridobljenih s kaznivim dejanjem, ki bi imel ustrezno institucionalno zasnovo ter finančne in človeške vire;
- kar zadeva varstvo podatkov, so predlagana pojasnila k tretji direktivi o pranju denarja v celoti v skladu s pristopom iz nedavnih predlogov Komisije o varstvu podatkov¹³, pri čemer lahko na podlagi posebne določbe¹⁴ zakonodaja EU ali nacionalna zakonodaja omeji obseg obveznosti in pravic iz osnutka uredbe iz več

⁸ UL L 139, 29.5.2002, str. 9.

⁹ UL C 115, 4.5.2010, str. 1.

¹⁰ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu „Izvajanje strategije notranje varnosti EU: pet korakov k varnejši Evropi“ (COM(2010) 673 final).
COM(2012) 238/2.

¹² Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o zamrznitvi in zaplembi premoženjske koristi, pridobljene s kaznivim dejanjem, v Evropski uniji (COM(2012) 085 final).

¹³ Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov, ki jih pristojni organi obdelujejo za namene preprečevanja, preiskovanja, odkrivanja ali pregona kaznivih dejanj ali izvrševanja kazenskih sankcij, in o prostem pretoku takih podatkov (COM(2012) 010 final) in Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov (Splošna uredba o varstvu podatkov) (COM(2012) 011 final).

¹⁴ Člen 21 Splošne uredbe o varstvu podatkov.

določenih razlogov, vključno s preprečevanjem, preiskovanjem, odkrivanjem in pregonom kaznivih dejanj;

- kar zadeva sankcije, je predlog o uvedbi sklopa minimalnih pravil na podlagi načel za okrepitev upravnih sankcij v celoti v skladu s politiko Komisije, kot je opisana v sporočilu „Krepitev sistemov sankcij v sektorju finančnih storitev“¹⁵;
- kar zadeva finančno vključenost, je bilo priznано dejstvo, da lahko uporaba preveč previdnega pristopa k zaščitnim ukrepom za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma nehotе prispeva k izključitvi zakonitih podjetjih in potrošnikov iz finančnega sistema. V zvezi s tem vprašanjem se je na mednarodni ravni prizadevalo¹⁶ zagotoviti navodila v podporo državam in njihovim finančnim institucijam pri načrtovanju ukrepov za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma, ki izpolnjujejo nacionalni cilj finančne vključenosti, ne da bi to ogrozilo ukrepe, ki veljajo za boj proti kriminalu. Na ravni EU je vprašanje finančne vključenosti trenutno obravnavano v okviru dela na področju svežnja o bančnih računih;
- kar zadeva sodelovanje z osebami ali organi (vključno s sodišči in upravnimi organi), povezanimi z ocenjevanjem, zbiranjem, izvrševanjem ali pregonom in opredeljevanjem glede pritožb v zvezi z davki in drugimi javnimi dajatvami, je predlog v skladu s pristopom k boju proti davčnim goljufijam in davčnim utajam¹⁷ na mednarodni ravni, saj med hudimi kaznivimi dejanji, ki jih je mogoče šteti kot predhodna kazniva dejanja k pranju denarja, vsebuje tudi izrecno sklicevanje na davčna kazniva dejanja. Izboljšanje postopkov glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke za namene preprečevanja pranja denarja bo prispevalo tudi k boju proti davčnim goljufijam in davčnim utajam.

2. REZULTATI POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

Posvetovanje z zainteresiranimi stranmi

Komisija je aprila 2012 sprejela poročilo o izvajanju tretje direktive o pranju denarja in zbrala pripombe vseh zainteresiranih strani. Poročilo se je osredotočalo na številne opredeljene ključne teme (npr. uvedba uporabe pristopa, ki temelji na tveganju, širitev področja uporabe veljavnega okvira, prilagoditev pristopa k dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, pojasnitev obveznosti poročanja in nadzornih pooblastil, izboljšanje sodelovanja med FIU itd.), ki so bile bistvene za pregled tretje direktive o pranju denarja.

Komisija je prejela 77 prispevkov javnih organov, civilne družbe, poslovnih združenj in družb s številnih področij (vključno s finančnimi storitvami, sektorjem iger na srečo, svobodnimi poklici, sektorjem nepremičnim ter družbami, ki nudijo podjetniške in fiduciarne storitve), ki predstavljajo veliko različnih zainteresiranih strani. Dodatne pripombe, dokumenti o stališču in prispevki so bili prejeti zunaj okvira posvetovanja.

¹⁵ COM(2010) 716 final.

¹⁶ „Ukrepi za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma ter finančna vključenost“, FATEF, junij 2011.

¹⁷ Sporočilo Komisije o akcijskem načrtu za okrepljeni boj proti davčnim goljufijam in davčnim utajam, ki ga je Komisija sprejela 6. decembra 2012, COM(2012) 722 final.

Skupni rezultati posvetovanja¹⁸ na splošno potrjujejo vprašanja in težave iz poročila Komisije ter kažejo široko podporo predlagani uskladitvi z revidiranimi standardi FATF in boljši pojasnitvi na nekaterih področjih (tj. varstvo podatkov in način uporabe pravil v čezmejnih zadevah).

Uporaba strokovnega znanja

Znatno si je prizadevalo za pridobitev dokazov na tem področju in zagotovitev celovite vključitve različnih zainteresiranih strani.

Leta 2010 je bila v imenu Komisije izvedena študija o izvajanju tretje direktive o pranju denarja, ki so jo izvedli zunanji svetovalci, tj. družba Deloitte¹⁹.

Ocena učinka

Komisija je izvedla oceno učinka²⁰, pri čemer je analizirala možne posledice pranja denarja in financiranja terorizma. Neuspešnost finančnega sistema pri preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma lahko prispeva zlasti k negativnim gospodarskim posledicam (ki izhajajo iz motenj pri mednarodnem pretoku kapitala, zmanjšanja naložb in nižje gospodarske rasti) in nestabilnosti finančnega trga (ki je posledica dejstva, da drugi finančni posredniki ne želijo poslovati, izgube ugleda, upada zaupanja in bonitetnih tveganj).

Proučeni so bili naslednji vzroki težav:

- različna uporaba obstoječih predpisov EU v državah članicah, kar prispeva k zmanjšani pravni varnosti;
- nepravilnosti in vrzeli v zvezi z veljavnimi predpisi EU;
- neusklajenost veljavnih predpisov z nedavno revidiranimi mednarodnimi standardi.

Zato je treba doseči naslednje operativne cilje:

- zagotoviti usklajenost med nacionalnimi predpisi in po potrebi prilagodljivost pri njihovem izvajanju s poostritvijo in pojasnitvijo veljavnih zahtev;
- zagotoviti, da so pravila osredotočena na tveganja in prilagojena tako, da obravnavajo nove nastajajoče nevarnosti, s poostritvijo in pojasnitvijo veljavnih zahtev;
- zagotoviti, da je pristop EU usklajen s pristopom, ki se upošteva na mednarodni ravni, s širitvijo področja uporabe ter poostritvijo in pojasnitvijo veljavnih zahtev.

Glede na oceno učinka je bilo sklenjeno, da so najboljše možnosti za izboljšanje sedanjega položaja naslednje:

- *razširitev področja uporabe, da bi zajemalo igre na srečo*: razširitev področja uporabe direktive, da ne bi zajemala le „igralnic“, ampak tudi sektor iger na srečo;

¹⁸ Poročilo o povratnih informacijah je na voljo na http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

¹⁹ Študija je na voljo na http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

²⁰ Ocena učinka je na voljo na http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

- *mejne vrednosti za trgovce z blagom*: znižanje praga za vključitev v področje uporabe in mejnih vrednosti v zvezi z dolžnostjo skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke za trgovce z blagom visoke vrednosti s 15 000 EUR na 7 500 EUR za gotovinske transakcije;
- *sistemi sankcij*: uvedba sklopa minimalnih pravil na podlagi načel za poostreitev upravnih sankcij;
- *primerljivost statističnih podatkov*: okrepitev in večja natančnost zahteve glede zbiranja in sporočanja statističnih podatkov;
- *varstvo podatkov*: uvedba določb v direktivi za pojasnitev medsebojne povezave med zahtevami v zvezi s preprečevanjem pranja denarja/bojem proti financiranju terorizma in zahtevami glede varstva podatkov;
- *vključitev davčnih kaznivih dejanj v področje uporabe*: vključitev izrecnega sklica na davčna kazniva dejanja kot predhodno kaznivo dejanje;
- *razpoložljivost informacij o dejanskem lastniku*: zahteva, da so vse družbe imetnice informacij o svojih dejanskih lastnikih;
- *identifikacija dejanskega lastnika*: ohranitev pristopa, ki zahteva identifikacijo dejanskega lastnika z vidika 25-odstotne mejne vrednosti lastništva, pri čemer je treba pojasniti, na kaj se „25-odstotna mejna vrednost“ nanaša;
- *nadzorne odgovornosti matičnih držav in držav gostiteljic za preprečevanje pranja denarja*: uvedba novih pravil, ki pojasnjujejo, da podružnice in hčerinske družbe v drugi državi članici, kot je tista, v kateri imajo svoj sedež, uporabljajo pravila države gostiteljice na področju preprečevanja pranja denarja, ter krepitev sodelovanja med nadzornimi organi matične države in države gostiteljice;
- *čezmejno sodelovanje med finančnimi obveščevalnimi enotami (FIU)*: uvedba novih zahtev, ki bi okrepile pooblastila FIU in sodelovanje med njimi;
- *nacionalne ocene tveganja*: uvedba zahteve, na podlagi katere morajo države članice izvesti oceno tveganja na nacionalni ravni in sprejeti ukrepe za ublažitev tveganj;
- *dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke*: države članice morajo zagotoviti, da se v nekaterih situacijah z velikim tveganjem izvaja poglobljena skrbnost, pri čemer morajo imeti v situacijah z manjšim tveganjem možnost izvajanja poenostavljene skrbnosti;
- *enakovrednost ureditev tretjih držav*: odprava postopka v zvezi z „belim seznamom“;
- *pristop k nadzoru z upoštevanjem tveganja*: izrecna navedba v direktivi, da je nadzor mogoče izvajati z upoštevanjem tveganja;
- *ravnanje s politično izpostavljenimi osebami*: uvedba novih zahtev za domače politično izpostavljene osebe/politično izpostavljene osebe, ki delajo v mednarodnih organizacijah, pri čemer je treba uporabiti ukrepe, ki upoštevajo tveganje.

Poleg tega je bil v oceni učinka analiziran vpliv zakonodajnih predlogov na temeljne pravice. V skladu z Listino o temeljnih pravicah je cilj predlogov zagotoviti zlasti varstvo osebnih podatkov (člen 8) s pojasnitvijo pogojev shranjevanja in prenosa osebnih podatkov. Predlogi ne bodo prispevali k nobenim spremembam, zato ne vplivajo na pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča (člen 47 Listine), pri čemer direktiva, kot je potrdilo Sodišče Evropske unije (zadeva C-305/05), ne krši navedene pravice. Spoštovanje zasebnega življenja (člen 7), svoboda gospodarske pobude (člen 16) in prepoved diskriminacije (člen 21) so bili ustrezno upoštevani. Nazadnje, predlog bo posredno prispeval k zaščiti pravice do življenja (člen 2 Listine).

3. PRAVNI ELEMENTI PREDLOGA

Pravna podlaga

Sedanji predlog temelji na členu 114 PDEU.

Subsidiarnost in sorazmernost

V skladu z načeloma subsidiarnosti in sorazmernosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji države članice ciljev tega predloga ne morejo zadovoljivo doseči, torej se lahko bolje dosežejo na ravni Unije. Predlog ne presega okvirov, ki so potrebni za doseganje teh ciljev.

V uvodni izjavi (2) tretje direktive o pranju denarja je poudarjena potreba po ukrepih na ravni EU za zaščito trdnosti, integritete in stabilnosti kreditnih in finančnih institucij ter zaupanja v finančni sistem kot celoto, pri čemer je treba „[n]a tem področju [...] sprejeti ukrep Skupnosti, da bi preprečili, da države članice z namenom, da bi zavarovale svoje finančne sisteme, sprejmejo ukrepe, ki niso v skladu z oblikovanjem notranjega trga ter s predpisi pravne države in javnim redom Skupnosti“.

Ker lahko obsežni tokovi umazanega denarja škodujejo stabilnosti in ugledu finančnega sektorja ter ogrožajo notranji trg, bi lahko morebitni ukrepi, sprejeti le na nacionalni ravni, negativno vplivali na enotni trg EU: odsotnost usklajenih pravil v državah članicah, namenjenih zaščiti njihovih finančnih sistemov, bi lahko bila v neskladju z delovanjem notranjega trga in bi prispevala k razdrobljenosti. Ukrepi EU so upravičeni tudi za ohranitev enakih konkurenčnih pogojev po vsej EU ter usklajenega sklopa obveznosti v zvezi s preprečevanjem pranja denarja in bojem proti financiranju terorizma za subjekte v vseh državah članicah.

Komisija meni, da so predlagane spremembe pravil sorazmerne s cilji. Komisija je z uvedbo pragov glede področja uporabe in dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke sprejela sorazmerne ukrepe za omejitev uporabe Direktive, kadar je to primerno. Poleg tega Direktiva zagotavlja, da so nekateri preventivni ukrepi, ki jih morajo sprejeti MSP, sorazmerni z velikostjo in vrsto pooblaščenega subjekta. Hkrati pa z zagotavljanjem prilagojenega in prožnega pristopa, ki temelji na tveganju, države članice ne bi smele biti ovirane pri sprejemanju ukrepov in ukrepanju, ki je potrebno za boj proti pomembnim grožnjam, s katerimi se soočajo na nacionalni ravni. Ti ukrepi so bolj primerni za direktivo kot popolnoma usklajeno uredbo, z vključitvijo postopkov na ravni EU za zagotovitev večje usklajenosti in razvoja nadnacionalnih pristopov, skupaj z nadaljnjim usklajevanjem na posebnih področjih, kar bo zagotovilo tudi izpolnjevanje ciljev EU. Čeprav zagotavljanje učinkovitega sistema financiranja za preprečevanje pranja denarja in boj proti terorizmu pooblaščenim subjektom povzroča nekaj stroškov (ki so bili analizirani v oceni učinka),

Komisija meni, da bodo koristi, povezane s preprečevanjem pranja denarja in financiranja terorizma, še naprej prevladovala nad stroški.

Ocena novih mednarodnih standardov se bo začela v četrti četrtini leta 2013. Če Komisija ne bo zagotovila jasnih in pravočasnih navedb glede želenega pristopa EU k izvajanju navedenih standardov, obstaja tveganje, da se bodo tiste države članice EU, ki bodo ocenjene prve, odločile za rešitve, ki se morda ne bodo ujemale s predlaganim pristopom EU, in bo tako težje doseči dogovor o skupnih predpisih EU.

Nazadnje, Komisija in vse države članice EU so se s sprejetjem revidiranih mednarodnih standardov (neposredno ali prek članstva v FATF ali odboru Moneyval) obvezale, da bodo zagotavljale njihovo izvajanje.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog ne vpliva na proračun Evropske unije.

5. DODATNE INFORMACIJE

Podrobna obrazložitev predloga

Glavne spremembe tretje direktive o pranju denarja so:

- *Razširitev področja uporabe direktive:* v zvezi s področjem uporabe sta predlagani dve glavni spremembi:
 - (a) mejno vrednost za trgovce z blagom visoke vrednosti, ki poslujejo z gotovinskimi plačili, bi bilo treba znižati s 15 000 EUR na 7 500 EUR. Trenutno so trgovci z blagom vključeni v področje uporabe direktive, če poslujejo z gotovinskimi plačili v vrednosti 15 000 EUR ali več. Ker so države članice sporočile, da storilci kaznivih dejanj izkoriščajo ta sorazmerno visok prag, se predlaga, da bi se znižal na 7 500 EUR. Poleg tega bi morali trgovci v skladu z novim predlogom pri občasni transakciji v višini vsaj 7 500 EUR (znižanje v primerjavi s predhodnim pragom 15 000 EUR), opravljati dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke. Opredelitev in mejna vrednost kažeta na poostreitev ukrepov proti uporabi teh trgovcev za pranje denarja v EU;
 - (b) področje uporabe direktive bi moralo vključevati „ponudnike storitev iger na srečo“ (v skladu z Direktivo 2000/31/ES z dne 8. junija 2000 o nekaterih pravnih vidikih storitev informacijske družbe, zlasti elektronskega poslovanja na notranjem trgu²¹). V skladu s sedanjo tretjo direktivo o pranju denarja in revidiranimi priporočili FATF morajo biti v področje uporabe zakonodaje o preprečevanju pranja denarja/boju proti financiranju terorizmu vključene le igralnice. Dokazi na ravni EU kažejo, da lahko storilci kaznivih dejanj zaradi tega zlorablajo druga področja iger na srečo.
- *Pristop, ki temelji na tveganju:* v direktivi se priznava, da je uporaba pristopa, ki temelji na tveganju, učinkovit način ugotavljanja in blažitve tveganj za finančni

²¹ UL L 178, 17.7.2000, str. 1.

sistem in širšo gospodarsko stabilnost na področju notranjega trga. V skladu z novim predlogom bi bilo ukrepe treba izvajati na podlagi dokazov na treh glavnih področjih, pri čemer bi bilo vsako od teh področij dopolnjeno z minimalnim seznamom dejavnikov, ki jih je treba upoštevati, ali navodili, ki bi jih razvili evropski nadzorni organi:

- (a) države članice bi morale ugotoviti, razumeti in ublažiti tveganja, s katerimi se soočajo. To je mogoče dopolniti z ocenami tveganj na nadnacionalni ravni (npr. s strani evropskih nadzornih organov ali Europol), pri čemer bi bilo treba rezultate deliti z drugimi državami članicami in pooblaščenimi subjekti. To bi bilo izhodišče za pristop, ki temelji na tveganju, in bi potrdilo, da lahko odziv na ravni celotne EU temelji na nacionalnih izkušnjah držav članic;
 - (b) pooblaščen subjekti, ki delujejo na področju uporabe direktive, bi morali ugotoviti, razumeti in ublažiti svoja tveganja ter dokumentirati in posodabljeni opravljene ocene tveganj. To je ključen element pristopa, ki temelji na tveganju, saj pristojnim organom (kot so nadzorniki) v državah članicah omogoča, da temeljito pregledajo in razumejo odločitve pooblaščenih subjektov, ki jih nadzorujejo. Nazadnje, tisti, ki bi sprejeli pristop, ki temelji na tveganju, bi bili v celoti odgovorni za svoje odločitve;
 - (c) s predlogom bi se priznalo, da je sredstva nadzornikov mogoče usmeriti v področja, na katerih so tveganja pranja denarja in financiranja terorizma večja. Uporaba pristopa, ki temelji na tveganju bi pomenila, da se za boljšo opredelitev tveganja uporabljajo dokazi.
- *Poenostavljena in poglobljena dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke:* v skladu s predlogom bi morali pooblaščen subjekti v primeru večjih tveganj sprejeti poglobljene ukrepe, medtem ko bi lahko v primeru dokazanih manjših tveganj sprejeli poenostavljene ukrepe. Kar zadeva sedanjo (tretjo) direktivo o pranju denarja, je bilo ugotovljeno, da so določbe o poenostavljeni dolžnosti skrbnosti preveč dopustne, pri čemer so nekatere kategorije strank ali transakcij preprosto izvzete iz zahtev glede dolžnosti skrbnosti. Zato bi se z revidirano direktivo poostрила pravila o poenostavljeni dolžnosti skrbnosti in ne bi bilo situacij, v katerih bi veljale izjeme. Namesto tega bi bilo treba odločitve o tem, kdaj in kako opraviti poenostavljeno dolžnost skrbnosti, utemeljiti na podlagi tveganja, pri čemer bi bile določene minimalne zahteve za dejavnike, ki bi jih bilo treba upoštevati. V enem od primerov, v katerih bi bilo treba vedno opraviti poglobljeno dolžnost skrbnosti, tj. za politično izpostavljene osebe, je bila direktiva poostrena tako, da vključuje politično izpostavljene osebe, ki delujejo na vidnih javnih položajih v domači državi, in tiste, ki delajo za mednarodne organizacije.
- *Informacije o dejanskem lastniku:* v revidirani direktivi se predlagajo novi ukrepi, ki bi zagotovili večjo jasnost in dostopnost informacij o dejanskem lastništvu. V skladu z navedenimi ukrepi bi morale biti pravne osebe imetnice informacij o svojem dejanskem lastništvu. Te informacije bi morale biti na voljo pristojnim organom in pooblaščenim subjektom. Kar zadeva pravne ureditve, bi morali skrbniki razglasiti svoj status, ko postanejo stranke, pri čemer bi morale biti informacije o dejanskem lastništvu na voljo pristojnim organom in pooblaščenim subjektom.

- *Enakovrednost tretjih držav:* z revidirano direktivo bodo črtane določbe v zvezi s pozitivno „enakovrednostjo“, saj bo sistem dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke bolj temeljil na tveganju in bo uporaba izjem na podlagi izključno geografskih dejavnikov postala manj pomembna. V skladu s sedanjimi določbami tretje direktive o pranju denarja je treba odločiti, ali tretje države imajo sisteme za preprečevanje pranja denarja/boj proti financiranju terorizma, ki so „enakovredni“ sistemom v EU. Te informacije se nato uporabijo za odobritev izjem za nekatere vidike dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke.
- *Upravne sankcije:* v skladu s politiko Komisije za uskladitev upravnih sankcij revidirana direktiva vsebuje različne sankcije, za katere bi morale države članice zagotoviti, da so na voljo za sistematične kršitve ključnih zahtev direktive, tj. dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, vodenje evidenc, poročanje o sumljivih transakcijah in notranji nadzor.
- *Finančne obveščevalne enote:* s predlogom bi se uvedle določbe Sklepa Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor (FIU-ji) držav članic pri izmenjavi informacij, kar bi dodatno razširilo in okrepilo sodelovanje.
- *Evropski nadzorni organi (ESA):* predlog vključuje več področij, na katerih je predvideno delovanje ESA. EBA, EIOPA in ESMA naj bi zlasti opravili oceno ter dali mnenje o tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se sooča EU. Poleg tega so zaradi večjega poudarka na pristopu, ki temelji na tveganju, potrebna natančnejša navodila za države članice in finančne institucije o tem, katere dejavnike bi bilo treba upoštevati pri uporabi poenostavljene in poglobljene dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke ter pristopa k nadzoru, ki temelji na tveganju. Poleg tega imajo ESA nalogo, da zagotavljajo regulativne tehnične standarde za nekatera vprašanja, za katere morajo finančne institucije prilagoditi svoj notranji nadzor za obravnavo posebnih situacij.
- *Varstvo podatkov:* predlog odraža potrebo po vzpostavitvi ravnovesja med omogočanjem učinkovitih sistemov, kontrol in preprečevalnih ukrepov proti pranju denarja in financiranju terorizma na eni strani ter zaščito pravic posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki, na drugi.
- *Ukrepi za prenos:* zaradi kompleksnosti in področja uporabe predloga morajo države članice predložiti korelacijsko tabelo določb svoje nacionalne zakonodaje in Direktive.

Evropski gospodarski prostor

Predlog velja za države EGP.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po predložitvi osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke²,

po posvetovanju z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov³,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Obsežni tokovi umazanega denarja lahko škodujejo stabilnosti in ugledu finančnega sektorja in ogrožajo enotni trg, terorizem pa pretresa temelje naše družbe. Poleg kazenskopravnega pristopa je rezultate mogoče doseči tudi s preventivnimi ukrepi finančnega sistema.
- (2) Prizadevanja storilcev kaznivih dejanj in njihovih družabnikov, da bi prikrili izvor protipravne premoženjske koristi ali pa zakonita ali nezakonita sredstva namenili za terorizem, lahko resno ogrozijo trdnost, integriteto in stabilnost kreditnih in finančnih institucij ter zaupanje v finančni sistem kot celoto. Brez sprejetja nekaterih usklajevalnih ukrepov na ravni Unije bi si tisti, ki perejo denar, in tisti, ki financirajo terorizem, poskušali olajšati izvrševanje svojih kaznivih dejanj z izkoriščanjem prostega pretoka kapitala in svobode zagotavljanja finančnih storitev, ki ju vključuje integrirano finančno območje.

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

³ UL C , , str. .

- (3) Sedanji predlog je četrta direktiva, ki obravnava nevarnost pranja denarja. V Direktivi Sveta 91/308/EGS z dne 10. junija 1991 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja⁴ je bilo pranje denarja opredeljeno v smislu nezakonitega trgovanja z mamili, pri čemer so bile uvedene obveznosti le v finančnem sektorju. Z Direktivo 2001/97/ES Evropskega parlamenta in Sveta iz decembra 2001 o spremembi Direktive Sveta 91/308/EGS⁵ je bilo področje uporabe razširjeno, kar zadeva zajeta kazniva dejanja ter poklice in dejavnosti. Junija 2003 je Projektna skupina za finančno ukrepanje (v nadaljnjem besedilu: FATF) revidirala svoja priporočila, tako da so zajela financiranje terorizma, in zagotovila podrobnejše zahteve v zvezi z identifikacijo in preverjanjem strank, primeri, v katerih lahko večje tveganje pranja denarja upravičuje poglobljene ukrepe, ter primeri, v katerih lahko zmanjšano tveganje upravičuje manj strog nadzor. Te spremembe so se odražale v Direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2005/60/ES z dne 26. oktobra 2005 o preprečevanju uporabe finančnega sistema za pranje denarja in financiranje terorizma⁶ in Direktivi Komisije 2006/70/ES z dne 1. avgusta 2006 o določitvi izvedbenih ukrepov za Direktivo 2005/60/ES Evropskega parlamenta in Sveta glede opredelitve politično izpostavljene osebe in tehničnih meril za postopke poenostavljene dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke ter izjeme na podlagi finančne dejavnosti, ki poteka zgolj občasno ali v omejenem obsegu⁷.
- (4) Pranje denarja in financiranje terorizma se pogosto izvajata na mednarodni ravni. Ukrepi, sprejeti izključno na nacionalni ravni ali na ravni Evropske Unije, vendar brez upoštevanja mednarodne koordinacije in sodelovanja, bi imeli zelo omejene učinke. Ukrepi, ki jih Evropska unija sprejme na tem področju, bi morali biti torej usklajeni z drugimi ukrepi, ki so sprejeti na mednarodni ravni. Ukrepi Evropske unije bi morali še naprej upoštevati predvsem priporočila FATF, ki predstavlja najpomembnejše mednarodno telo na področju boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Za okrepitev učinkovitosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma bi bilo treba direktivi 2005/60/ES in 2006/70/ES uskladiti z novimi priporočili FATF, sprejetimi in razširjenimi februarja 2012.
- (5) Nadalje zloraba finančnega sistema za preusmerjanje nezakonitih ali celo zakonitih sredstev za namene terorizma jasno ogroža integriteto, pravilno delovanje, ugled in stabilnost finančnega sistema. Zato bi morali preventivni ukrepi te direktive poleg manipuliranja z nezakonitim denarjem pokrivati tudi zbiranje sredstev ali lastnine za namene terorizma.
- (6) Višji zneski pri plačilih v gotovini predstavljajo tveganje pranja denarja in financiranja terorizma. Za večji nadzor in blažitev tveganj, ki jih predstavljajo plačila v gotovini, bi morale biti fizične in pravne osebe, ki trgujejo z blagom, zajete s to direktivo, če opravljajo ali prejemajo plačila v gotovini v višini 7 500 EUR ali več. Države članice se lahko odločijo za sprejetje strožjih določb, vključno z nižjo mejno vrednostjo.
- (7) Za pravne strokovnjake, kakor jih opredeljujejo države članice, bi morale določbe te direktive veljati, kadar so vključeni v finančne ali poslovne transakcije, vključno z davčnim svetovanjem, ki predstavljajo največje tveganje za zlorabo storitev zadevnih pravnih strokovnjakov z namenom pranja sredstev, pridobljenih s kriminalno

⁴ UL L 166, 28.6.1991, str. 77.

⁵ UL L 344, 28.12.2001, str. 76.

⁶ UL L 309, 25.11.2005, str. 15.

⁷ UL L 214, 4.8.2006, str. 29.

dejavnostjo, ali za financiranje terorizma. Vendar bi se morala dovoliti izjema od obveznosti posredovanja podatkov, pridobljenih pred končanim sodnim postopkom, med njim ali po njem ali med ugotavljanjem pravnega položaja stranke. Pravno svetovanje bi moralo biti še vedno zaščiteno z institutom poklicne skrivnosti, razen če je pravni svetovalec udeležen pri pranju denarja ali financiranju terorizma, če je pravno svetovanje podano v zvezi s pranjem denarja ali financiranjem terorizma ali pa odvetnik ve, da stranka išče pravno svetovanje v zvezi s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

- (8) Neposredno primerljive storitve bi bilo treba obravnavati enako, kadar jih izvajajo kateri koli strokovnjaki, ki so zajeti v tej direktivi. Da bi se zagotovilo spoštovanje pravic, zagotovljenih v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, v primeru revizorjev, zunanjih računovodij in davčnih svetovalcev, ki lahko v nekaterih državah članicah branijo ali zastopajo stranke v sodnem postopku ali ugotavljajo njihov pravni položaj, za informacije, ki jih pridobijo pri opravljanju navedenih nalog, ne bi smele veljati obveznosti poročanja iz te direktive.
- (9) Pomembno je izrecno poudariti, da so „davčna kazniva dejanja“, povezana z neposrednimi in posrednimi davki, vključena v široko opredelitev pojma „kriminalna dejavnost“ iz te direktive v skladu z revidiranimi priporočili FATF.
- (10) Identificirati je treba vsako fizično osebo, ki ima v lasti ali nadzoruje pravno osebo. Čeprav ugotovitev odstotka imetništva ne prispeva samodejno k ugotovitvi dejanskega lastnika, gre za dokazni dejavnik, ki ga je treba upoštevati. Kadar je to ustrezno, bi bilo treba identifikacijo in preverjanje dejanskih lastnikov razširiti na pravne osebe, ki imajo v lasti druge pravne osebe, pri čemer bi morala identifikacija in preverjanje slediti verigi lastništva, dokler ni fizična oseba, ki ima v lasti ali nadzoruje pravno osebo, ki je stranka, ugotovljena.
- (11) Potreba po natančnih in posodobljenih informacijah o dejanskem lastniku je ključni dejavnik pri sledenju storilcem kaznivih dejanj, ki lahko sicer svojo identiteto skrijejo za poslovno strukturo. Zato bi morale države članice zagotoviti, da družbe obdržijo informacije o svojem dejanskem lastništvu ter dajo te informacije na voljo pristojnim organom in pooblaščenim subjektom. Poleg tega bi morali skrbniki pooblaščenim subjektom razglasiti svoj status.
- (12) Ta direktiva bi se morala uporabljati tudi za tiste dejavnosti pooblaščenih subjektov, zajetih s to direktivo, ki se opravljajo prek interneta.
- (13) Uporaba sektorja iger na srečo za pranje sredstev, pridobljenih s kriminalno dejavnostjo, je zaskrbljujoča. Za blažitev tveganj, povezanih s tem sektorjem, in zagotovitev enakosti med ponudniki storitev iger na srečo bi bilo treba za vse ponudnike storitev iger na srečo določiti dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke za posamezne transakcije v višini 2 000 EUR ali več. Države članice bi morale proučiti možnost uporabe te mejne vrednosti pri izplačilu dobitkov in stavah. Ponudniki storitev iger na srečo s fizičnimi prostori (npr. igralnicami) bi morali zagotoviti, da je skrbnost pri ugotavljanju identitete stranke na točki vstopa v prostore mogoče povezati s transakcijami stranke, opravljenimi v navedenih prostorih.
- (14) Tveganje pranja denarja in financiranja terorizma v vseh primerih ni enako. Zato je treba uporabiti pristop, ki temelji na tveganju. Tak pristop ni prekomerno dopustna

možnost za države članice in pooblaščen subjekte. Vključuje sprejemanje odločitev na podlagi dokazov za boljšo opredelitev tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se soočajo Evropska unija in tisti, ki v njej delujejo.

- (15) Pristop, ki temelji na tveganju, je podprt s potrebo držav članic po opredelitvi, razumevanju in blažitvi tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, s katerimi se soočajo. Pomembnost nadnacionalnega pristopa k opredelitvi tveganj je bila priznana na mednarodni ravni, pri čemer bi morali imeti Evropski nadzorni organ (Evropski bančni organ) (v nadaljnjem besedilu: EBA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES⁸, Evropski nadzorni organ (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) (v nadaljnjem besedilu: EIOPA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES⁹, ter Evropski nadzorni organ (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) (v nadaljnjem besedilu: ESMA), ustanovljen z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES¹⁰, nalogo izdati mnenje o tveganjih, ki vplivajo na finančni sektor.
- (16) Kadar je to primerno, bi morali biti rezultati ocen tveganj na ravni držav članic na voljo pooblaščenim subjektom, da bi lahko opredelili, razumeli in ublažili lastna tveganja.
- (17) Države članice bi si morale za boljše razumevanje in blažitev tveganj na ravni Evropske unije izmenjevati rezultate svojih ocen tveganj ter jih po potrebi deliti s Komisijo, EBA, EIOPA in ESMA.
- (18) Pri uporabi določb te direktive je primerno upoštevati značilnosti in potrebe malih pooblaščenih subjektov, ki spadajo v njeno področje uporabe, ter zagotoviti obravnavanje, ki ustreza posebnim potrebam malih pooblaščenih subjektov in naravi poslovanja.
- (19) Narava samega tveganja je spremenljiva, pri čemer lahko spremenljivke same po sebi ali skupaj z drugimi spremenljivkami povečajo ali zmanjšajo potencialno tveganje ter na ta način vplivajo na ustrezno raven preventivnih ukrepov, kot so ukrepi glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke. Tako obstajajo okoliščine, v katerih bi bilo treba uporabiti poglobljeno skrbnost, in okoliščine, v katerih je lahko primerna poenostavljena skrbnost.
- (20) Priznati bi bilo treba, da nekatere situacije predstavljajo večje tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma. Kljub temu, da bi bilo treba ugotoviti identiteto in poslovni profil vseh strank, obstajajo primeri, glede katerih je treba zahtevati posebej stroge postopke identifikacije in preverjanja strank.

⁸ UL L 331, 15.12.2010, str. 12.

⁹ UL L 331, 15.12.2010, str. 48.

¹⁰ UL L 331, 15.12.2010, str. 84.

- (21) To še posebej velja za poslovne odnose s posamezniki, ki zavzemajo ali so zavzemali pomembne javne položaje, zlasti če prihajajo iz držav z visoko stopnjo korupcije. Takšni poslovni odnosi lahko v precejšnji meri ogrozijo ugled finančnega sektorja in ga izpostavijo pravnemu tveganju. Mednarodno prizadevanje v boju proti korupciji upravičuje tudi potrebo, da se takšnim primerom posveti posebna pozornost in da se uporabijo ustrezni poglobljeni ukrepi glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke za osebe, ki zavzemajo ali so zavzemale vidne položaje v matični državi ali tujini, ter člane višjega vodstva v mednarodnih organizacijah.
- (22) Pridobitev dovoljenja višjega vodstva za sklepanje poslovnih odnosov v vseh primerih ne pomeni pridobitve dovoljenja uprave. Takšno dovoljenje bi moralo biti mogoče pridobiti od osebe, ki je dovolj dobro seznanjena z izpostavljenostjo institucije tveganju pranja denarja in financiranju terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da sprejema odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost institucije tveganju.
- (23) Da bi se izognili podvajanju postopkov identifikacije strank ter s tem zastojem in neučinkovitosti v poslovanju, je ob ustreznih zaščitnih ukrepih primerno, da pooblaščen subjekti sprejmejo tudi stranke, ki so že bile identificirane drugje. V primerih, v katerih se pooblaščen subjekt zanaša na tretjo osebo, nosi dokončno odgovornost za uporabo postopka skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke pooblaščen subjekt, pri katerem je bila stranka sprejeta. Tudi tretja oseba ali oseba, ki je stranko predstavila, bi morala biti, dokler ima poslovni odnos s stranko, zajeto s to direktivo, še naprej odgovorna za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive, vključno z obveznostjo poročanja o sumljivih transakcijah in vodenja evidenc.
- (24) V primerih zastopanja ali zunanjih izvajalcev, ki temeljijo na pogodbenem odnosu med pooblaščenimi subjekti in zunanjimi fizičnimi ali pravnimi osebami, ki niso zajeti v tej direktivi, lahko kakršni koli obvezni finančni ukrepi proti pranju denarja in financiranju terorizma za te zastopnike ali zunanje izvajalce kot dele pooblaščenih subjektov izhajajo samo iz pogodbe in ne iz te direktive. Pooblaščen subjekt, zajet s to direktivo, bi moral biti še naprej odgovoren za izpolnjevanje zahtev iz te direktive.
- (25) Vse države članice so ustanovile ali bi morale ustanoviti finančne obveščevalne enote (v nadaljnjem besedilu: FIU), da bi prejele informacije zbirale in analizirale z namenom povezovanja med sumljivimi transakcijami in kriminalno dejavnostjo, na kateri temeljijo, zaradi preprečevanja pranja denarja in financiranja terorizma ter boja proti njima. Sumljive transakcije bi bilo treba sporočiti FIU, ki bi morale delovati kot nacionalni center za sprejemanje in analiziranje poročil o sumljivih transakcijah in drugih informacij o morebitnem pranju denarja ali financiranju terorizma ter njihovo posredovanje pristojnim organom. To ne bi smelo prisiliti držav članic, da spremenijo svoje obstoječe sisteme poročanja, kadar poročanje poteka prek državnega tožilstva ali drugih organov kazenskega pregona, če so informacije posredovane FIU nemudoma in so neprečiščene, da lahko te svoje naloge temeljito opravijo, kar vključuje tudi mednarodno sodelovanje z drugimi FIU.
- (26) Z odstopanjem od splošne prepovedi izvrševanja sumljivih transakcij lahko pooblaščen subjekti izvršijo sumljive transakcije, preden o tem obvestijo pristojne organe, če neizvršitev ni mogoča ali bi lahko onemogočila pregon koristnikov sumljive transakcije pranja denarja ali financiranja terorizma. Vendar to ne bi smelo vplivati na mednarodne obveznosti, ki so jih prevzele države članice, da se finančna ali druga sredstva teroristov, terorističnih organizacij ali tistih, ki financirajo terorizem,

takoj zamrznejo v skladu z zadevnimi resolucijami Varnostnega sveta Združenih narodov.

- (27) Države članice bi morale imeti možnost imenovati ustrezen samoregulativni organ za poklice iz člena 2(1)(3)(a), (b) in (d) kot organ, ki se ga na prvi stopnji obvesti namesto FIU. V skladu s sodno prakso Evropskega sodišča za človekove pravice prvostopenjski sistem, ki poroča samoregulativnemu organu, predstavlja pomemben zaščitni ukrep za podporo varstvu temeljnih pravic, kar zadeva obveznosti poročanja, ki veljajo za odvetnike.
- (28) Če se država članica odloči uporabiti izjeme iz člena 33(2) lahko samoregulativnemu organu, ki zastopa osebe iz navedenega člena, dovoli ali od njega zahteva, da FIU ne posreduje nobenih informacij, ki jih je pridobil od navedenih oseb v okoliščinah iz navedenega člena.
- (29) Obstajajo številni primeri, v katerih so bili zaposleni, ki so poročali o sumih pranja denarja, izpostavljeni grožnjam ali drugim sovražnim dejanjem. Ta težava je odločilnega pomena za učinkovitost sistemov za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, čeprav ta direktiva ne more posegati v sodne postopke držav članic. Države članice bi se morale zavedati te težave in storiti vse, kar je v njihovi moči, da bi zaposlene zaščitile pred takšnimi grožnjami ali drugimi sovražnimi dejanji.
- (30) Za obdelavo osebnih podatkov za namene te direktive se uporablja Direktiva 95/46/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 1995 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov¹¹, kakor je bila prenesena v nacionalno zakonodajo.
- (31) Nekateri vidiki izvajanja te direktive vključujejo zbiranje, analizo, shranjevanje in izmenjavo podatkov. Obdelava osebnih podatkov bi morala biti dovoljena za izpolnjevanje obveznosti iz te direktive, vključno z izvajanjem dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, stalnim spremljanjem, preiskovanjem in sporočanjem nenavadnih in sumljivih transakcij, identifikacijo dejanskega lastnika pravne osebe ali pravnega dogovora, izmenjavo informacij pristojnih organov in finančnih institucij. Zbrani osebni podatki morajo biti omejeni na to, kar je nujno potrebno za namene izpolnjevanja zahtev te direktive in se ne bi smeli nadalje obdelovati na način, ki ni v skladu z Direktivo 95/46/ES. Zlasti nadaljnjo obdelavo osebnih podatkov za komercialne namene bi bilo treba strogo prepovedati.
- (32) Boj proti pranju denarja in financiranju terorizma vse države članice priznavajo kot pomemben javni interes.
- (33) Ta direktiva ne posega v varstvo osebnih podatkov, ki se obdelujejo v okviru policijskega in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, vključno z določbami Okvirnega sklepa 977/2008/PNZ.
- (34) Pravice dostopa oseb, na katere se podatki nanašajo, se uporabljajo za osebne podatke, ki se obdelujejo za namen te direktive. Vendar pa bi dostop oseb, na katere se podatki nanašajo, do informacij iz poročila o sumljivih transakcijah resno spodkopal učinkovitost boja proti pranju denarja in financiranju terorizma. Omejitve te pravice v skladu s pravili iz člena 13 Direktive 95/46/ES bi bile zato lahko upravičene.

¹¹ UL L 281, 23.11.1995, str. 31.

- (35) Ta direktiva ne velja za osebe, ki le spreminjajo dokumente v papirni obliki v elektronske podatke in imajo s kreditno ali finančno institucijo v ta namen sklenjeno pogodbo, niti za katero koli fizično ali pravno osebo, ki kreditnim ali finančnim institucijam zagotavlja le sisteme sporočil, druge sisteme podpore za prenos sredstev ali klirinški sistem in sistem poravnave.
- (36) Pranje denarja in financiranje terorizma sta mednarodni težavi, zato bi moral biti pristop k boju proti njima globalen. Da bi se izognili uporabi zelo različnih standardov v institucijah ali skupini institucij, bi morale kreditne in finančne institucije Unije, ki imajo podružnice in hčerinske družbe v tretjih državah, kjer je zakonodaja na tem področju pomanjkljiva, uporabljati standarde Unije ali obvestiti pristojne organe domače države članice, kadar uporaba takšnih standardov ni mogoča.
- (37) Kadar je to izvedljivo, bi bilo treba pooblaščenim subjektom dati na voljo povratne informacije o koristnosti njihovih poročil o sumljivih transakcijah in nadaljnjem ukrepanju. Da bi lahko to omogočile ter spremljale učinkovitost svojih sistemov za boj proti pranju denarja in financiranju terorizma, bi morale države članice zbirati in izboljšati ustrezne statistične podatke. Komisija bi morala za nadaljnje izboljšanje kakovosti in usklajenosti statističnih podatkov, ki se zbirajo na ravni Unije, spremljati razmere po vsej EU glede boja proti pranju denarja in financiranju terorizma ter objavljati redne preglede.
- (38) Pristojni organi bi morali zagotoviti, da so v primeru menjalnic, družb, ki nudijo podjetniške in fiduciarne storitve, ali ponudnikov storitev iger na srečo osebe, ki dejansko vodijo posle takšnih subjektov, in dejanski lastniki takšnih subjektov primerne osebe. Merila, s katerimi se ugotovi, ali je oseba primerna, bi morala odražati najmanj nujnost, da se takšni subjekti zaščitijo pred zlorabo v kriminalne namene s strani vodstva ali dejanskega lastnika.
- (39) Glede na nadnacionalno značilnost pranja denarja in financiranja terorizma sta usklajevanje in sodelovanje med FIU v EU zelo pomembna. To sodelovanje je bilo do zdaj obravnavano le v Sklepu Sveta 2000/642/PNZ z dne 17. oktobra 2000 o dogovoru glede sodelovanja med enotami za finančni nadzor (FIU-ji) držav članic pri izmenjavi informacij¹². Za zagotovitev boljšega usklajevanja in sodelovanja med FIU ter zlasti za zagotovitev, da so poročila o sumljivih transakcijah posredovana FIU tiste države članice, v kateri bi bilo poročilo najkoristnejše, bi bilo treba v to direktivo vključiti podrobnejša, bolj poglobljena in posodobljena pravila.
- (40) Izboljšanje izmenjave informacij med FIU v EU je pomembno zlasti za obravnavanje nadnacionalne značilnosti pranja denarja in financiranja terorizma. Države članice bi morale spodbujati uporabo varnih infrastruktur za izmenjavo informacij, zlasti decentralizirano računalniško omrežje FIU.net in metode, ki jih ponuja navedeno omrežje.
- (41) Države članice bi morale zaradi pomembnosti boja proti pranju denarja in financiranju terorizma v nacionalni zakonodaji določiti učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije za primere nespoštovanja nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive. Države članice imajo trenutno na voljo različne upravne ukrepe in sankcije za kršitve ključnih preventivnih ukrepov. Ta raznolikost bi lahko škodila prizadevanju

¹² UL L 271, 24.10.2000, str. 4.

v boju proti pranju denarja in financiranju terorizma, pri čemer je odziv Unije izpostavljen tveganju, da postane razdrobljen. Zato bi morala ta direktiva vključevati sklop upravnih ukrepov in sankcij, ki jih imajo države članice na voljo za sistematične kršitve zahtev v zvezi z ukrepi glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, vodenjem evidenc, poročanjem o sumljivih transakcijah in notranjim nadzorom pooblaščenih subjektov. Ta sklop bi moral biti dovolj širok, da lahko države članice in pristojni organi upoštevajo razlike med pooblaščenimi subjekti, zlasti razlike med finančnimi institucijami in drugimi pooblaščenimi subjekti, kar zadeva njihovo velikost, značilnosti in področja dejavnosti. Države članice bi morale pri uporabi te direktive zagotoviti, da izrek upravnih ukrepov in sankcij v skladu s to direktivo ter kazenskih sankcij v skladu z nacionalno zakonodajo ne krši načela *ne bis in idem*.

- (42) S tehničnimi standardi za finančne storitve bi bilo treba zagotoviti dosledno usklajenost ter ustrezno zaščito depozitarjev, vlagateljev in potrošnikov po vsej Uniji. Ker so EBA, EIOPA in ESMA organi z visoko specializiranimi strokovnjaki, bi bilo učinkovito in ustrezno, da pripravijo osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki ne vključujejo odločitev politik, pri čemer se ti osnutki predložijo Komisiji.
- (43) Komisija bi morala sprejeti osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki jih EBA, EIOPA in ESMA razvijejo v skladu s členom 42 te direktive, z delegiranimi akti v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter v skladu s členi 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.
- (44) Potrebne so znatne spremembe Direktive 2005/60/ES in Direktive 2006/70/ES, zato bi ju bilo treba zaradi večje jasnosti in usklajenosti združiti in nadomestiti.
- (45) Ker cilja te direktive, in sicer varovanja finančnega sistema s preprečevanjem, preiskovanjem in odkrivanjem pranja denarja in financiranja terorizma, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, saj bi lahko bili posamezni ukrepi, ki jih države članice sprejmejo, da bi zavarovale svoje finančne sisteme, v neskladju z delovanjem notranjega ter predpisi pravne države in javnim redom Unije, in ker se ta cilj zaradi obsega in učinkov ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (46) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, priznana v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, zlasti spoštovanje zasebnega in družinskega življenja, pravico do varstva osebnih podatkov, svobodo gospodarske pobude, prepoved diskriminacije, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in pravičnega sojenja ter pravico do obrambe.
- (47) V skladu s členom 21 Listine EU o temeljnih pravicah, ki prepoveduje kakršno koli diskriminacijo na kakršni koli podlagi, morajo države članice zagotoviti, da se ta direktiva izvaja brez diskriminacije, kar zadeva ocene tveganja v okviru dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke.
- (48) Države članice so se v skladu s skupno politično izjavo držav članic in Komisije z dne 28. septembra 2011 o obrazložitenih dokumentih zavezale, da bodo v utemeljenih primerih uradnemu obvestilu o svojih ukrepih za prenos priložile enega ali več dokumentov, ki bodo pojasnjevali razmerje med sestavnimi deli direktive in

ustreznimi deli nacionalnih instrumentov za prenos. Zakonodajalec meni, da je posredovanje takšnih dokumentov v primeru te direktive upravičeno –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

ODDELEK 1

PODROČJE UPORABE IN OPREDELITEV POJMOV

Člen 1

1. Države članice zagotovijo, da sta pranje denarja in financiranje terorizma prepovedana.
2. V tej direktivi pranje denarja pomeni naslednje ravnanje, če je storjeno naklepno:
 - (a) preoblikovanje ali prenos premoženja, vedoč, da to premoženje izvira iz kaznivega dejanja ali udeležbe pri takem dejanju, z namenom utaje ali prikrivanja nezakonitega izvora premoženja ali pomoči osebi, ki je vpletena v storitev tega dejanja, da bi se izognila pravnim posledicam svojega dejanja;
 - (b) utaja ali prikrivanje prave narave, vira, kraja, razpolaganja ali pretoka premoženja ali pa pravic ali lastništva na premoženju, vedoč, da to premoženje izvira iz kaznivega dejanja ali udeležbe pri takem dejanju;
 - (c) pridobitev, lastništvo ali uporaba premoženja, vedoč v času prejema, da to premoženje izvira iz kaznivega dejanja ali udeležbe pri takem dejanju;
 - (d) udeležba, združevanje za izvrševanje, poskus storitve, pomoč, napeljevanje ter omogočanje in svetovanje pri storitvi katerega koli dejanja iz točk (a), (b) in (c).
3. Kot pranje denarja se štejejo tudi kazniva dejanja, iz katerih izvira premoženje, namenjeno pranju, ki so storjena na območju druge države članice ali tretje države.
4. V tej direktivi „financiranje terorizma“ pomeni zagotavljanje ali zbiranje finančnih sredstev, ne glede na način, neposredno ali posredno, z namenom ali vedoč, da bodo delno ali v celoti uporabljena za storitev enega od kaznivih dejanj v smislu členov 1 do 4 Okvirnega sklepa Sveta 2002/475/PNZ z dne 13. junija 2002 o boju proti

terorizmu¹³, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2008/919/PNZ z dne 28. novembra 2008¹⁴.

5. O vedenju, naklepu ali namenu kot potrebnem elementu dejanj iz odstavkov 2 in 4 je mogoče sklepati iz objektivnih dejanskih okoliščin.

Člen 2

1. Ta direktiva se uporablja za naslednje pooblašcene subjekte:

- (1) kreditne institucije;
- (2) finančne institucije;
- (3) naslednje pravne ali fizične osebe pri izvajanju njihovih poklicnih dejavnosti:
 - (a) revizorje, zunanje računovodje in davčne svetovalce;
 - (b) notarje in ostale neodvisne pravne strokovnjake, kadar v imenu stranke in za njo sodelujejo pri kakršni koli finančni ali nepremičninski transakciji ali kadar svojim strankam pomagajo pri načrtovanju ali opravljanju transakcij v zvezi z:
 - (i) nakupom ali prodajo nepremičnin ali poslovnih subjektov;
 - (ii) upravljanjem denarja, vrednostnih papirjev ali drugega premoženja stranke;
 - (iii) odpiranjem ali upravljanjem bančnih, varčevalnih računov ali računov vrednostnih papirjev;
 - (iv) urejanjem prispevkov, potrebnih za ustanovitev, delovanje ali upravljanje družb;
 - (v) ustanavljanjem, delovanjem ali upravljanjem skladov, družb ali podobnih organizacij;
 - (c) družbe, ki nudijo podjetniške in fiduciarne storitve, če niso navedene v točki (a) ali (b);
 - (d) nepremičninske zastopnike, vključno s posredniki pri najemu;
 - (e) druge pravne ali fizične osebe, ki trgujejo z blagom, če so plačila izvedena ali prejeta v gotovini in znašajo 7 500 EUR ali več, bodisi da gre za posamično transakcijo ali za več medsebojno povezanih transakcij;
 - (f) ponudnike storitev iger na srečo.

¹³ UL L 164, 22.6.2002, str. 3.

¹⁴ UL L 330, 9.12.2008, str. 21–23.

2. Države članice lahko odločijo, da pravne in fizične osebe, ki le občasno ali v omejenem obsegu sodelujejo pri finančnih dejavnostih in pri katerih obstaja majhno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma, niso zajete v področje uporabe te direktive, če pravna ali fizična oseba izpolnjuje vse naslednje pogoje:
- (a) absolutna omejitev finančne dejavnosti glede na promet;
 - (b) omejitev glede na finančne dejavnosti posameznih finančnih transakcij;
 - (c) finančna dejavnost ni glavna dejavnost;
 - (d) finančna dejavnost je pomožna in neposredno povezana z glavno dejavnostjo;
 - (e) glavna dejavnost ni dejavnost iz odstavka 1 z izjemo dejavnosti iz točke (3)(e) odstavka 1;
 - (f) finančna dejavnost se zagotavlja samo strankam glavne dejavnosti in ni na splošno dostopna javnosti.

Prejšnji pododstavek ne velja za pravne in fizične osebe, ki sodelujejo pri denarnem nakazilu v smislu člena 4(13) Direktive 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. novembra 2007 o plačilnih storitvah na notranjem trgu in o spremembah direktiv 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES in 2006/48/ES ter o razveljavitvi Direktive 97/5/ES¹⁵.

3. Za namene točke (a) odstavka 2 države članice zahtevajo, da skupni promet finančne dejavnosti ne sme presegati mejne vrednosti, ki mora biti dovolj nizka. Ta mejna vrednost se ravni glede na vrsto finančne dejavnosti določi na nacionalni ravni.
4. Države članice za namene točke (b) odstavka 2 uporabijo največjo možno mejno vrednost na stranko in posamezno transakcijo, ne glede na to, ali transakcija poteka v eni ali v več transakcijah, ki se zdijo povezane. Ta mejna vrednost se določi na nacionalni ravni glede na vrsto finančne dejavnosti, je dovolj nizka za zagotovitev, da so vrste zadevnih transakcij nepraktičen in neučinkovit način pranja denarja ali financiranja terorizma, ter ne presega 1 000 EUR.
5. Države članice za namene točke (c) odstavka 2 zahtevajo, da promet finančnih dejavnosti ne presega 5 % skupnega prometa zadevne fizične ali pravne osebe.
6. Države članice pri oceni tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma za namene tega člena posebno pozornost namenijo vsaki finančni dejavnosti, za katero je zaradi njene narave še posebej verjetno, da se bo uporabila ali zlorabila za namene pranja denarja ali financiranja terorizma.
7. V vsakem sklepu, sprejetem po tem členu, se navedejo razlogi, na katerih sklep temelji. Države članice zagotovijo možnost umika navedenega sklepa, če se okoliščine spremenijo.
8. Države članice vzpostavijo dejavnosti spremljanja tveganja ali sprejmejo kakršne koli druge primerne ukrepe za zagotovitev, da izjeme, odobrene s sklepi v skladu s tem členom, niso zlorabljene.

¹⁵ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

Člen 3

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „kreditna institucija“ pomeni kreditno institucijo, kot je opredeljena v členu 4(1) Direktive 2006/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti kreditnih institucij¹⁶, in vključuje podružnice v smislu člena 4(3) navedene direktive, ki se nahajajo na ozemlju Evropske unije in imajo sedež znotraj ali zunaj Evropske unije;
- (2) „finančna institucija“ pomeni:
 - (a) podjetje, ki ni kreditna institucija, ki izvaja eno ali več dejavnosti iz točk 2 do 12 ter točk 14 in 15 Priloge I k Direktivi 2006/48/ES, vključno z dejavnostmi menjalnic (bureaux de change);
 - (b) zavarovalniško družbo, pooblaščen v skladu z Direktivo 2002/83/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. novembra 2002 o življenjskem zavarovanju¹⁷, v kolikor izvaja dejavnosti, zajete v navedeni direktivi;
 - (c) investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v točki 1 člena 4(1) Direktive 2004/39/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. aprila 2004 o trgih finančnih instrumentov¹⁸;
 - (d) kolektivno investicijsko podjetje, ki trži svoje enote ali deleže;
 - (e) zavarovalnega posrednika, kot je opredeljen v členu 2(5) Direktive 2002/92/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. decembra 2002 o zavarovalnem posredovanju¹⁹, z izjemo povezanih zavarovalnih posrednikov iz člena 2(7) navedene direktive, ko izvajajo dejavnost posredovanja življenjskega zavarovanja in drugih z naložbami povezanih storitev;
 - (f) podružnice, če se nahajajo v Evropski uniji, finančnih institucij iz točk (a) do (e), ki imajo sedež znotraj ali zunaj Evropske unije;
- (3) „premoženje“ pomeni kakršna koli sredstva, bodisi materialna bodisi nematerialna, premičnine ali nepremičnine, opredmetena ali neopredmetena ter pravne listine ali instrumente v kakršni koli obliki, tudi elektronski ali digitalni, ki dokazujejo lastništvo ali delež v teh sredstvih;
- (4) „kriminalna dejavnost“ pomeni vsako udeležbo pri storitvi naslednjih hudih kaznivih dejanj:
 - (a) dejanj, kot so opredeljena v členih 1 do 4 Okvirnega sklepa 2002/475/PNZ o boju proti terorizmu, kakor je bil spremenjen z Okvirnim sklepom Sveta 2008/919/PNZ z dne 28. novembra 2008;

¹⁶ UL L 177, 30.6.2006, str. 1.

¹⁷ UL L 345, 19.12.2002, str. 1.

¹⁸ UL L 145, 30.4.2004, str. 1.

¹⁹ UL L 9, 15.1.2003, str. 3.

- (b) vsakega kaznivega dejanja iz člena 3(1)(a) Konvencije Združenih narodov proti nezakonitemu prometu z nedovoljenimi drogami in psihotropnimi snovmi iz leta 1988;
 - (c) dejavnosti kriminalnih organizacij, kakor so opredeljene v členu 1 Skupnega ukrepa Sveta 98/733/PNZ z dne 21. decembra 1998 o kaznivosti udeležbe v hudodelski združbi v državah članicah Evropske unije²⁰;
 - (d) goljufije, vsaj težje, ki vpliva na finančne interese Unije, kakor je opredeljena v členu 1(1) in členu 2 Konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti²¹;
 - (e) korupcije;
 - (f) vseh kaznivih dejanj, vključno z davčnimi kaznivimi dejanji, povezanimi z neposrednimi in posrednimi davki, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ali vzgojnim ukrepom v trajanju več kot eno leto, ali v primeru držav, katerih pravni sistem vsebuje minimalni prag za kazniva dejanja, vseh kaznivih dejanj, ki se kaznujejo z odvzemom prostosti ali varnostnim ali vzgojnim ukrepom v trajanju najmanj šest mesecev;
- (5) „dejanski lastnik“ pomeni vsako fizično osebo, ki poseduje ali nadzira stranko in/ali fizično osebo, v imenu katere se izvaja transakcija ali opravlja dejavnost. Dejanski lastnik zajema vsaj:
- (a) za gospodarske subjekte:
 - (i) fizične osebe, ki posedujejo ali nadzirajo pravno osebo prek posrednega ali neposrednega lastništva ali nadzora zadostnega deleža delnic ali glasovalnih pravic te pravne osebe, vključno z udeležbo v obliki imetniških delnic, z izjemo družb na organiziranem trgu, ki morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju.

Delež 25 % in ena delnica sta dokaz lastništva ali nadzora prek imetništva delnic in veljata za vsako stopnjo neposrednega ali posrednega lastništva;

 - (ii) če obstaja kakršen koli dvom, da so osebe, opredeljene v točki (i), dejanski lastniki, fizične osebe, ki izvajajo nadzor nad vodstvom pravne osebe na druge načine;
 - (b) v primeru pravnih oseb, na primer ustanov, ali pravnih ureditev, na primer skladov, ki upravljajo ali razdeljujejo sredstva:
 - (i) fizične osebe, ki izvajajo nadzor nad 25 % ali več premoženja pravne ureditve ali pravne osebe; ter

²⁰ UL L 351, 29.12.1998, str. 1.

²¹ UL C 316, 27.11.1995, str. 49.

- (ii) če so bili bodoči upravičenci že določeni, fizične osebe, ki so koristniki 25 % ali več premoženja pravne ureditve ali pravne osebe; ali
 - (iii) če je treba posameznike, ki so koristniki pravne ureditve ali osebe, še določiti, kategorijo oseb, v interesu katerih je ustanovitev in delovanje pravne organizacije ali osebe. Za koristnike skladov, ki so določeni po značilnostih ali kategorijah, pooblaščen subjekti pridobijo zadostne informacije o upravičencu, tako da zagotovo vedo, da bodo lahko ugotovili identiteto koristnika v času izplačila ali v času, ko ima koristnik namen uveljavljati pridobljene pravice;
- (6) „družba, ki nudi podjetniške ali fiduciarne storitve“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki za tretje osebe poslovno opravlja katero izmed naslednjih storitev:
- (a) ustanavlja družbe ali druge pravne osebe;
 - (b) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča, da opravlja vlogo direktorja ali poslovodje družbe, partnerja v partnerstvu ali podobnega položaja v odnosu do drugih pravnih oseb;
 - (c) družbi, partnerstvu ali drugi pravni osebi ali ureditvi nudi registriran sedež, poslovni naslov, dopisni ali upravni naslov in druge s tem povezane storitve;
 - (d) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča, da opravlja vlogo skrbnika sklada ali podobne pravne ureditve;
 - (e) opravlja vlogo ali drugi osebi omogoča, da opravlja vlogo zastopnika v imenu drugega delničarja, razen družb, ki so uvrščene na urejen trg in morajo v skladu z zakonodajo Evropske unije ali primerljivimi mednarodnimi standardi spoštovati zahtevo po razkritju;
- (7) (a) „tuje politično izpostavljene osebe“ pomeni fizične osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju v tretji državi;
- (b) „domače politično izpostavljene osebe“ pomeni fizične osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem javnem položaju v državi članici;
- (c) „osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnem položaju v mednarodni organizaciji“ pomeni direktorje, namestnike direktorjev in člane odbora ali enakovredne funkcije mednarodne organizacije;
- (d) „fizične osebe, ki delujejo ali so delovale na vidnih javnih položajih“ vključujejo naslednje:
- (i) voditelje držav, predsednike vlad, ministre in namestnike ali pomočnike ministrov;
 - (ii) poslance;
 - (iii) člane vrhovnih sodišč, ustavnih sodišč ali drugih sodnih organov na visoki ravni, na odločitve katerih, razen v izjemnih okoliščinah, ni mogoče vložiti nadaljnjih pritožb;

- (iv) člane računskih sodišč ali svetov centralnih bank;
 - (v) veleposlanike, odpravnike poslov in visoke častnike oboroženih sil;
 - (vi) člane upravnih, upravljaljskih ali nadzornih organov državnih podjetij.
- Nobena od kategorij iz točk (i) do (vi) ne zajema srednjih ali nižjih uradnikov;
- (e) „družinski člani“ vključujejo naslednje:
- (i) zakonca;
 - (ii) vsakega partnerja, ki je obravnavan enako kot zakonec;
 - (iii) otroke in njihove zakonce ali partnerje;
 - (iv) starše;
- (f) „osebe, za katere je znano, da so ožji sodelavci“, vključujejo naslednje:
- (i) vsako fizično osebo, za katero je znano, da ima skupni dobiček iz premoženja pravnih subjektov ali pravnih ureditev ali katere koli druge tesne poslovne odnose z osebo iz točk (7)(a) do (7)(d);
 - (ii) vsako fizično osebo, ki ima edina dobiček iz premoženja pravnega subjekta ali pravne ureditve, za katero je znano, da je bila dejansko vzpostavljena oziroma sklenjena v korist osebe iz točk (7)(a) do (7)(d);
- (8) „višje vodstvo“ pomeni uradnika ali zaposlenega, ki je dovolj dobro seznanjen z izpostavljenostjo institucije tveganju pranja denarja in financiranja terorizma ter je na dovolj visokem položaju, da sprejema odločitve, ki vplivajo na izpostavljenost institucije tveganju in za katere vedno ni nujno, da vključujejo člana uprave;
- (9) „poslovni odnos“ pomeni poslovni, poklicni ali trgovinski odnos, ki je povezan s poklicnimi dejavnostmi pooblaščenega subjekta in za katerega se ob vzpostavitvi stikov predvideva, da bo trajal;
- (10) „storitve iger na srečo“ pomenijo vsako storitev, ki zadeva vložek denarne vrednosti v igrah na srečo, vključno s tistimi, za katere so potrebne določene sposobnosti, kot so loterije, igralniške igre, igre pokra in stavne transakcije, ter ki se na kakršen koli način opravlja na fizični lokaciji, na daljavo prek elektronskih medijev ali katere koli druge tehnologije za olajševanje komunikacije in na posamezno zahtevo prejemnika storitev;
- (11) „skupina“ ima pomen, opredeljen v členu 2(12) Direktive 2002/87/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2002 o dopolnilnem nadzoru kreditnih institucij, zavarovalnic in investicijskih družb v finančnem konglomeratu²².

²² UL L 35, 11.2.2003, str. 1.

Člen 4

1. Države članice zagotovijo, da določbe te direktive v celoti ali delno zajemajo poklice in vrste podjetij, ki niso pooblaščen subjekti iz člena 2(1), vendar opravljajo dejavnosti, ki se zlasti pogosto uporabljajo za pranje denarja in financiranje terorizma.
2. Če država članica odloči, da se določbe te direktive uporabljajo za poklice in vrste podjetij, ki niso navedeni v členu 2(1), o tem obvesti Komisijo.

Člen 5

Države članice lahko na področju, ki ga zajema ta direktiva, za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma sprejmejo ali obdržijo v veljavi strožje določbe.

ODDELEK 2

OCENA TVEGANJA

Člen 6

1. Evropski bančni organ (v nadaljnjem besedilu: EBA), Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine (v nadaljnjem besedilu: EIOPA) ter Evropski organ za vrednostne papirje in trge (v nadaljnjem besedilu: ESMA) predložijo skupno mnenje o tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma, ki vplivajo na notranji trg.

Mnenje se predloži v 2 letih od začetka veljavnosti te direktive.

2. Komisija zagotovi razpoložljivost mnenja za pomoč državam članicam in pooblaščenim subjektom pri ugotavljanju, obvladovanju in blažitvi tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 7

1. Vsaka država članica sprejme ustrezne ukrepe za ugotovitev, oceno, razumevanje in blažitev tveganj pranja denarja in financiranja terorizma ter redno posodablja oceno.
2. Vsaka država članica imenuje organ za uskladitev nacionalnega odziva na tveganja iz odstavka 1. Komisijo, EBA, EIOPA, ESMA in druge države članice se obvesti o identiteti navedenega organa.
3. Države članice lahko pri izvajanju ocen iz odstavka 1 uporabijo mnenje iz člena 6(1).
4. Vsaka država članica izvede oceno iz odstavka 1 ter:
 - (a) uporablja ocene za izboljšanje svojega sistema preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma, zlasti tako, da opredeli vsa področja, na

katerih pooblašчени subjekti uporabljajo poglobljene ukrepe, in po potrebi določi ukrepe, ki se sprejmejo;

- (b) uporablja ocene za pomoč pri razporeditvi in opredelitvi prednostnih sredstev za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma;
 - (c) da pooblaščenim subjektom na voljo ustrezne informacije za izvedbo njihovih ocen tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.
5. Države članice na zahtevo rezultate svojih ocen tveganja dajo na voljo drugim državam članicam, Komisiji, EBA, EIOPA in ESMA.

Člen 8

1. Države članice zagotovijo, da pooblašчени subjekti sprejmejo ustrezne ukrepe za ugotovitev in oceno njihovih tveganj pranja denarja in financiranja terorizma ob upoštevanju dejavnikov tveganja, vključno s strankami, državami ali geografskimi območji ter proizvodnimi, storitvenimi, transakcijskimi ali distribucijskimi kanali. Ti ukrepi so sorazmerni z vrsto in velikostjo pooblaščenih subjektov.
2. Ocene iz odstavka 1 se dokumentirajo, redno posodablajo ter dajo na voljo pristojnim in samoregulativnim organom.
3. Države članice zagotovijo, da imajo pooblašчени subjekti politike, kontrole in postopke za učinkovito blažitev in obvladovanje tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, ugotovljenih na ravni Unije, držav članic in pooblaščenih subjektov. Politike, kontrole in postopki morajo biti sorazmerni z vrsto in velikostjo navedenih pooblaščenih subjektov.
4. Politike in postopki iz odstavka 3 vključujejo vsaj:
 - (a) razvoj notranjih politik, postopkov in kontrol, vključno z dolžnostjo skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, poročanjem, vodenjem evidenc, notranjim nadzorom, zagotavljanjem skladnosti s predpisi (vključno, kadar to ustreza velikost in vrsti podjetja, z imenovanjem uradne osebe za zagotavljanje skladnosti s predpisi na vodstveni ravni) in varnostnim preverjanjem zaposlenih;
 - (b) neodvisno revizijsko funkcijo za preskušanje notranjih politik, postopkov in kontrol iz točke (a), če je to primerno glede na obseg in način poslovanja.
5. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo pridobitev privolitve višjega vodstva za politike in postopke, ki jih uvedejo, ter spremljajo in po potrebi okrepijo sprejete ukrepe.

POGLAVJE II

DOLŽNOST SKRBNOSTI PRI UGOTAVLJANJU IDENTITETE STRANKE

ODDELEK 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 9

Države članice svojim kreditnim in finančnim institucijam prepovejo vodenje anonimnih računov ali anonimnih bančnih hranilnih knjižic. Države članice določijo, da v vseh primerih za imetnike in koristnike obstoječih anonimnih bančnih računov ali anonimnih bančnih hranilnih knjižic čim prej, najpozneje pa pred kakršno koli uporabo bančnih računov ali bančnih hranilnih knjižic, veljajo ukrepi glede dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke.

Člen 10

Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekti uporabljajo ukrepe glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke v naslednjih primerih:

- (a) ob sklepanju poslovnega odnosa;
- (b) kadar opravljajo občasne transakcije, ki znašajo 15 000 EUR ali več, bodisi da transakcija poteka posamično bodisi v več operacijah, ki se zdijo povezane;
- (c) kar zadeva fizične ali pravne osebe, ki trgujejo z blagom, kadar opravljajo občasne gotovinske transakcije, ki znašajo 7 500 EUR ali več, bodisi da transakcija poteka posamično bodisi v več operacijah, ki se zdijo povezane;
- (d) kar zadeva ponudnike storitev iger na srečo, kadar opravljajo občasne transakcije, ki znašajo 2 000 EUR ali več, bodisi da transakcija poteka posamično bodisi v več operacijah, ki se zdijo povezane;
- (e) kadar obstaja sum pranja denarja ali financiranja terorizma, ne glede na kakršno koli odstopanje, izjemo ali določene mejne vrednosti;
- (f) v primeru dvoma v verodostojnost ali ustreznost predhodno pridobljenih podatkov o identifikaciji stranke.

Člen 11

1. Dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke vključuje:

- (a) identifikacijo stranke in preverjanje njene identitete na podlagi dokumentov, podatkov ali informacij, pridobljenih od zanesljivega in neodvisnega vira;
 - (b) identifikacijo dejanskega lastnika in sprejetje razumnih ukrepov, ki so potrebni za potrditev njegove identitete, tako da institucija ali oseba, ki je zajeta v tej direktivi, zagotovo ve, kdo je dejanski lastnik, vključno s tem, da se za pravne osebe, sklade in podobne pravne ureditve zagotovijo razumni ukrepi za poznavanje lastništva in nadzorne strukture stranke;
 - (c) oceno in po potrebi pridobivanje informacij o namenu in predvideni naravi poslovnega odnosa;
 - (d) nenehno spremljanje poslovnih odnosov, vključno s pregledovanjem in spremljanjem transakcij, ki se izvajajo v času odnosa, s čimer se zagotovi, da so opravljene transakcije v skladu s poznavanjem institucije ali osebe svoje stranke, poslovnega profila in profila tveganj, po potrebi tudi s poznavanjem izvora sredstev, in zagotavljanje, da so listine, podatki ali informacije redno posodobljeni.
2. Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekti uporabljajo vse zahteve glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke iz odstavka 1, vendar lahko obseg takšnih ukrepov določijo z upoštevanjem tveganja.
 3. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da pri oceni tveganj pranja denarja in financiranja terorizma upoštevajo vsaj spremenljivke iz Priloge I.
 4. Države članice zagotovijo, da lahko pooblaščen subjekti pristojnim ali samoregulativnim organom dokažejo, da so ukrepi primerni glede na ugotovljena tveganja pranja denarja in financiranja terorizma.
 5. Kar zadeva posle življenjskega zavarovanja ali druge z naložbami povezane zavarovalne posle, države članice zagotovijo, da finančne institucije poleg ukrepov glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, ki so potrebni za stranko in dejanskega lastnika, izvajajo naslednje ukrepe glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke v zvezi s koristniki življenjskega zavarovanja in drugih z naložbami povezanih zavarovalnih polic, takoj ko so koristniki opredeljeni ali določeni:
 - (a) kar zadeva koristnike, opredeljene kot izrecno imenovane fizične ali pravne osebe ali pravne ureditve, pridobitev informacij o imenu osebe;
 - (b) kar zadeva koristnike, določene po značilnostih ali kategorijah ali na druge načine, pridobitev zadostnih informacij o navedenih koristnikih, tako da finančna institucija zagotovo ve, da bo lahko v času izplačila ugotovila identiteto koristnika.

Za oba primera iz točk (a) in (b) se identiteta koristnikov preveri v času izplačila. V primeru popolne ali delne dodelitve življenjskega ali drugega z naložbami povezanega zavarovanja tretji osebi finančne institucije, seznanjene z dodelitvijo, opredelijo dejanskega lastnika v času dodelitve fizični ali pravni osebi ali pravni ureditvi, ki v svojo korist prejema vrednost dodeljene police.

Člen 12

1. Države članice zahtevajo, da se preverjanje identitete stranke in dejanskega lastnika izvede pred sklenitvijo poslovnega odnosa ali izvedbo transakcije.
2. Z odstopanjem od odstavka 1 države članice dovolijo, da se preverjanje identitete strank in dejanskih lastnikov izvede med sklepanjem poslovnega odnosa, če se izkaže, da je to potrebno, da se ne prekine običajno poslovanje, in če obstaja neznatno tveganje pranja denarja ali financiranja terorizma. V tem primeru se zadevni postopki zaključijo kar najhitreje po prvem stiku.
3. Z odstopanjem od odstavkov 1 in 2 države članice lahko dovolijo odprtje bančnega računa, če so vzpostavljena ustrezna varovala, ki zagotavljajo, da transakcij ne opravlja stranka in da se te ne opravljajo v njenem imenu, dokler ni dosežena popolna skladnost z odstavkoma 1 in 2.
4. Države članice zahtevajo, da zadevna institucija ali oseba, ki ne more zagotoviti skladnosti s točkami (a), (b) in (c) člena 11(1), ne opravi transakcije prek bančnega računa, sklene poslovnega odnosa ali opravi transakcije in razmisli o prekinitvi poslovnega odnosa ter finančni obveščevalni enoti (FIU) poda poročilo o sumljivi transakciji v zvezi s stranko v skladu s členom 32.

Države članice ne uporabljajo prejšnjega pododstavka, kadar in v strogem okviru, na katerega se nanaša izjema, notarji, neodvisni pravni strokovnjaki, revizorji, zunanji računovodje in davčni svetovalci ugotavljajo pravni položaj za svojo stranko ali ko branijo ali zastopajo to stranko v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o izogibanju sodnemu postopku ali njegovi sprožitvi.

5. Države članice zahtevajo, da pooblaščen subjekti postopke glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke uporabljajo ne le za vse nove stranke, ampak v primernem času in z upoštevanjem tveganja tudi za obstoječe stranke, vključno v času spremembe pomembnih okoliščin stranke.

ODDELEK 2

POENOSTAVLJENA DOLŽNOST SKRBNOSTI PRI UGOTAVLJANJU IDENTITETE STRANKE

Člen 13

1. Kadar država članica ali pooblaščen subjekt določi področja manjšega tveganja, lahko navedena država članica pooblaščenim subjektom dovoli, da uporabijo poenostavljene ukrepe glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke.
2. Pooblaščen subjekti pred uporabo poenostavljenih ukrepov glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke preverijo, da odnos s stranko ali transakcija predstavlja nižjo stopnjo tveganja.

3. Države članice zagotovijo, da pooblašчени subjekti zadostno spremljajo transakcijo ali poslovni odnos, da lahko odkrijejo nenavadne ali sumljive transakcije.

Člen 14

Države članice in pooblašчени subjekti pri ocenjevanju tveganj pranja denarja in financiranja terorizma, povezanih z vrstami strank, državami ali geografskimi območji ter določenimi proizvodnimi, storitvenimi, transakcijskimi ali distribucijskimi kanali, upoštevajo vsaj dejavnike za situacije s potencialno manjšim tveganjem iz Priloge II.

Člen 15

EBA, EIOPA in ESMA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 izdajo smernice, naslovljene na pristojne organe in pooblaščene subjekte iz člena 2(1)(1) in (2), o dejavnikih tveganja, ki se upoštevajo, in/ali ukrepah, ki se sprejmejo v primerih, ko so primerni poenostavljeni ukrepi glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke. Posebej bi bilo treba upoštevati naravo in velikost podjetja ter, kadar je to primerno in sorazmerno, predvideti posebne ukrepe. Te smernice se izdajo v 2 letih od začetka veljavnosti te direktive.

ODDELEK 3

POGLOBLJENA DOLŽNOST SKRBNOSTI PRI UGOTAVLJANJU IDENTITETE STRANKE

Člen 16

1. V primerih, opredeljenih v členih 17 do 23 te direktive, in drugih primerih večjih tveganj, ki jih ugotovijo države članice ali pooblašчени subjekti, države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da uporabljajo poglobljene ukrepe glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke za ustrezno obvladovanje in blažitev navedenih tveganj.
2. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da preverijo, kolikor je to mogoče, ozadje in namen vseh kompleksnih, nenavadnih velikih transakcij in vseh nenavadnih vzorcev transakcij, ki nimajo nobenega očitnega gospodarskega ali zakonitega namena. Pooblašчени subjekti zlasti okrepijo stopnjo in vrsto spremljanja poslovnega odnosa, da ugotovijo, ali so navedene transakcije ali dejavnosti videti nenavadne ali sumljive.
3. Države članice in pooblašчени subjekti pri oceni tveganj pranja denarja in financiranja terorizma upoštevajo vsaj dejavnike za situacije s potencialno večjim tveganjem iz Priloge III.
4. EBA, EIOPA in ESMA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 izdajo smernice,

naslovljene pristojnim organom in pooblaščenim subjektom iz člena 2(1)(1) in (2), o dejavnih tveganja, ki se upoštevajo, in/ali ukrepih, ki se sprejmejo v primerih, ko je treba uporabiti poglobljene ukrepe glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke. Navedene smernice se izdajo v 2 letih od začetka veljavnosti te direktive.

Člen 17

Kadar kreditne institucije sklepajo čezmejne korespondenčne bančne odnose s korespondenčnimi institucijami iz tretjih držav, države članice poleg ukrepov glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke iz člena 11 od svojih kreditnih institucij zahtevajo, da:

- (a) zberejo potrebne informacije o korespondenčni instituciji in v celoti spoznajo naravo njenega poslovanja ter iz javno dostopnih informacij ocenijo ugled institucije ter kakovost nadzora;
- (b) ocenijo, kakšni so nadzorni ukrepi glede pranja denarja in financiranja terorizma v korespondenčni instituciji;
- (c) pridobijo dovoljenje višjega vodstva pred sklepanjem novih korespondenčnih bančnih odnosov;
- (d) dokumentirajo ustrezne pristojnosti vsake institucije;
- (e) se prepričajo, da je korespondenčna kreditna institucija preverila identiteto strank, ki imajo neposreden dostop do računov te institucije, in je dalje nenehno skrbno spremljala poslovanje strank ter da je korespondenčna institucija na zahtevo domače institucije sposobna predložiti podatke, zbrane pri skrbnem spremljanju poslovanja strank.

Člen 18

Kar zadeva transakcije ali poslovne odnose s tujimi politično izpostavljenimi osebami, države članice poleg ukrepov glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke iz člena 11 od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da:

- (a) imajo ustrezne postopke na podlagi tveganja za ugotovitev, ali je stranka ali dejanski lastnik stranke takšna oseba;
- (b) pridobijo dovoljenje višjega vodstva za vzpostavitev ali nadaljevanje poslovnih odnosov s takšnimi strankami;
- (c) sprejmejo primerne ukrepe, da ugotovijo izvor premoženja in sredstev, vključenih v poslovni odnos ali transakcijo;
- (d) poglobljeno neprekinjeno spremljajo poslovni odnos.

Člen 19

Kar zadeva transakcije ali poslovne odnose z domačimi politično izpostavljenimi osebami ali osebo, ki deluje ali je delovala na vidnem položaju v mednarodni organizaciji, države članice

poleg ukrepov glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke iz člena 11 od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da:

- (a) imajo ustrezne postopke na podlagi tveganja za ugotovitev, ali je stranka ali dejanski lastnik stranke takšna oseba;
- (b) kar zadeva poslovne odnose s takšnimi osebami z večjim tveganjem, uporabljajo ukrepe iz točk (b), (c) in (d) člena 18.

Člen 20

Pooblašчени subjekti sprejmejo razumne ukrepe za ugotovitev, ali so koristniki življenjske ali druge z naložbami povezane zavarovalne police in/ali dejanski lastnik koristnika, kadar je to potrebno, politično izpostavljene osebe. Navedeni ukrepi se sprejmejo najpozneje v času izplačila ali popolne ali delne dodelitve police. V primeru ugotovljenih večjih tveganj države članice poleg običajnih ukrepov glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da:

- (a) obvestijo višje vodstvo pred izplačilom sredstev police;
- (b) poglobljeno pregledujejo celoten poslovni odnos z imetnikom police.

Člen 21

Ukrepi iz členov 18, 19 in 20 se uporabljajo tudi za družinske člane ali osebe, za katere je znano, da so ožji sodelavci takšnih političnih izpostavljenih oseb.

Člen 22

Kadar oseba iz členov 18, 19 in 20 preneha delovati na vidnem javnem položaju v državi članici ali tretji državi ali na vidnem položaju v mednarodni organizaciji, morajo pooblašчени subjekti proučiti nadaljnje tveganje, ki ga ta oseba predstavlja, ter uporabljati ustrezne ukrepe z upoštevanjem tveganja tako dolgo, dokler se ne šteje, da ta oseba več ne predstavlja tveganja. To obdobje ne sme biti krajše od 18 mesecev.

Člen 23

1. Države članice kreditnim institucijam prepovejo, da sklepajo korespondenčni bančni odnos z navidezno banko ali ga nadaljujejo, in zahtevajo, da kreditne institucije sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da ne vzpostavljajo ali nadaljujejo korespondenčnih odnosov z banko, za katero je znano, da navideznim bankam dovoljuje uporabo svojih računov.
2. V odstavku 1 „navidezna banka“ pomeni kreditno institucijo ali institucijo, ki opravlja enakovredne dejavnosti, ki je bila ustanovljena v okviru jurisdikcije, v kateri ni fizično prisotna, da bi se zagotovila resnično vodstvo in uprava, in ki ni povezana z regulirano finančno skupino.

ODDELEK 4

TRETJE OSEBE

Člen 24

Države članice lahko pooblaščenim subjektom dovolijo, da se zanesejo na to, da tretje osebe izpolnjujejo zahteve iz člena 11(1)(a), (b) in (c). Vendar končno odgovornost za izpolnitev teh zahtev nosi pooblaščen subjekt, ki zaupa tretji osebi.

Člen 25

1. V tem oddelku „tretje osebe“ pomenijo pooblaščene subjekte, ki so navedeni v členu 2, ali druge institucije in osebe v državah članicah ali tretji državi, ki uporabljajo zahteve glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke in glede vodenja evidenc, ki so enakovredne zahtevam iz te direktive in katerih skladnost z zahtevami iz te direktive se nadzoruje v skladu z oddelkom 2 poglavja VI.
2. Države članice pri odločanju, ali tretja država izpolnjuje pogoje iz odstavka 1, proučijo informacije, ki so na voljo na ravni geografskega tveganja, ter o primerih obvestijo druga drugo, Komisijo, EBA, EIOPA in ESMA, v kolikor je to pomembno za namene te direktive ter v skladu z zadevnimi določbami Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010, kadar menijo, da tretja država izpolnjuje te pogoje.

Člen 26

1. Države članice zagotovijo, da pooblašчени subjekti od tretje osebe, na katero se zanašajo, pridobijo potrebne informacije o zahtevah iz člena 11(1)(a), (b) in (c).
2. Države članice zagotovijo, da pooblašчени subjekti, h katerim se stranka napoti, sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da tretje osebe na zahtevo takoj posredujejo zadevne kopije identifikacijskih in potrditvenih podatkov ter ostalo zadevno dokumentacijo o identiteti stranke ali dejanskega lastnika.

Člen 27

Države članice zagotovijo, da lahko domači pristojni organ (za politike in nadzor na ravni skupine) in pristojni organ gostitelj (za izpostave in podružnice) prek svojega skupinskega programa menita, da pooblaščen subjekt uporablja ukrepe iz členov 25(1) in 26, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- (a) pooblaščen subjekt se zanaša na informacije, ki jih je zagotovila tretja oseba, ki je del iste skupine;

- (b) navedena skupina uporablja ukrepe glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke, pravila o vodenju evidenc ter programe proti pranju denarja in financiranju terorizma v skladu s to direktivo ali enakovrednimi pravili;
- (c) učinkovito izvajanje zahtev iz točke (b) nadzoruje pristojni organ na ravni skupine.

Člen 28

Ta oddelek se ne uporablja za odnose z zunanjimi izvajalci ali zastopniki, če je zunanji izvajalec ali zastopnik na podlagi pogodbene ureditve del pooblaščenega subjekta.

POGLAVJE III

INFORMACIJE O DEJANSKEM LASTNIŠTVU

Člen 29

1. Države članice zagotovijo, da poslovni subjekti ali pravne osebe, ustanovljeni na njihovem ozemlju, pridobijo ter imajo na voljo ustrezne, natančne in aktualne informacije o svojem dejanskem lastništvu.
2. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi in pooblašчени subjekti pravočasno dostopajo do informacij iz odstavka 1 tega člena.

Člen 30

1. Države članice zagotovijo, da skrbniki vsakega izrecnega sklada, ki ga ureja njihovo pravo, pridobijo in imajo na voljo ustrezne, natančne in aktualne informacije o dejanskem lastništvu sklada. Te informacije vključujejo identiteto ustanovitelja, skrbnikov, zaščitnika (če je to pomembno), koristnikov ali kategorije koristnikov ter katerih koli drugih fizičnih oseb, ki izvršujejo učinkovit nadzor nad skladom.
2. Države članice zagotovijo, da skrbniki svoj status razkrijejo pooblaščenim subjektom, kadar kot skrbniki vzpostavijo poslovni odnos ali izvedejo občasno transakcijo nad mejno vrednostjo iz točk (b), (c) in (d) člena 10.
3. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi in pooblašчени subjekti pravočasno dostopajo do informacij iz odstavka 1 tega člena.
4. Države članice zagotovijo, da ukrepi, ki ustrezajo ukrepom iz odstavkov 1, 2 in 3, veljajo za druge vrste pravne osebe in ureditve s podobno strukturo in funkcijo kot skladi.

POGLAVJE IV

OBVEZNOSTI POROČANJA

ODDELEK 1

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 31

1. Vsaka država članica za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje pranja denarja in financiranja terorizma ustanovi FIU.
2. Države članice pisno obvestijo Komisijo o imenu in naslovu zadevnih FIU.
3. FIU se ustanovi kot centralna nacionalna enota. Ta je pristojna za prejemanje (in v dovoljenem obsegu za zahtevanje) in analiziranje informacij o morebitnem pranju denarja ali povezanih predhodnih kaznivih dejanjih, financiranju terorizma ali kakšnih drugih informacij, ki jih zahteva nacionalna zakonodaja, ter njihovo posredovanje pristojnim organom. FIU za opravljanje svojih nalog prejme ustrezna sredstva.
4. Države članice zagotovijo, da ima FIU pravočasni, neposredni ali posredni dostop do finančnih in upravnih informacij ter informacij v zvezi s kazenskim pregonom, ki jih potrebuje za ustrezno opravljanje svojih nalog. Poleg tega FIU odgovarjajo na zahteve po informacijah organov kazenskega pregona v svojih državah članicah, razen če obstajajo dejanski razlogi za domnevo, da bi zagotovitev takšnih informacij negativno vplivala na tekoče preiskave ali analize, ali, v izjemnih primerih, če bi bilo razkritje informacij očitno nesorazmerno z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali nepomembno za namene, za katere je bilo zahtevano.
5. Države članice zagotovijo, da ima FIU pooblastilo za sprejetje nujnih neposrednih ali posrednih ukrepov, kadar obstaja sum, da je transakcija povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, za začasno opustitev ali zavrnitev dovoljenja za izvedbo transakcije, tako da analizira transakcijo in potrdi sum.
6. Analiza, ki jo izvede FIU, je sestavljena iz operativne analize, ki se osredotoča na posamezne primere in posebne cilje, ter strateške analize trendov in vzorcev v zvezi s pranjem denarja in financiranjem terorizma.

Člen 32

1. Države članice od pooblaščenih subjektov ter po potrebi njihovih direktorjev in zaposlenih zahtevajo, da v celoti sodelujejo, tako da:

- (a) na svojo pobudo nemudoma obvestijo FIU, kadar institucija ali oseba, zajeta v tej direktivi, ve, sumi ali ima razlog za sum, da so sredstva pridobljena s kaznivim dejanjem ali s financiranjem terorizma, in v takšnih primerih nemudoma odgovorijo na zahteve FIU po dodatnih informacijah;
 - (b) FIU na njeno zahtevo nemudoma posredujejo vse potrebne informacije v skladu s postopki, določenimi v veljavni zakonodaji.
- 2. Informacije iz odstavka 1 tega člena se posredujejo FIU v tisti državi članici, na ozemlju katere se nahaja institucija ali oseba, ki informacije posreduje. Informacije posreduje oseba ali osebe, ki so določene v skladu s postopki iz člena 8(4).

Člen 33

- 1. Z odstopanjem od člena 32(1) lahko države članice za osebe iz člena 2(1)(3)(a), (b) in (d) ustrezen samoregulativni organ zadevne stroke imenujejo kot tisti organ, ki prejme informacije iz člena 32(1).

Brez poseganja v odstavek 2 imenovani samoregulativni organ v primerih iz prvega pododstavka posreduje informacije FIU nemudoma in nepregledane.

- 2. Države članice ne upoštevajo obveznosti iz člena 32(1) v zvezi z informacijami, ki jih notarji, drugi neodvisni pravni strokovnjaki, revizorji, zunanji računovodje in davčni svetovalci v strogem okviru, na katerega se nanaša izjema, pridobijo od svojih strank ali o svojih strankah med ugotavljanjem njihovega pravnega položaja ali ko branijo ali zastopajo svojo stranko v sodnem postopku ali v zvezi z njim, vključno s svetovanjem o sprožitvi postopka ali njegovem izogibu, bodisi da takšne informacije pridobijo pred, med ali po končanem postopku

Člen 34

- 1. Države članice pooblaščenim subjektom prepovejo izvajanje transakcij, za katere vedo ali sumijo, da so povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, dokler ne sprejmejo potrebnih ukrepov v skladu s členom 32(1)(a).

V skladu z nacionalno zakonodajo držav članic se lahko izda navodilo, da se transakcija ne izvede.

- 2. Kadar obstaja sum, da bo transakcija povzročila pranje denarja ali financiranje terorizma, in jo je nemogoče opustiti na naveden način ali je verjetno, da bi opustitev onemogočila pregon koristnikov sumljive transakcije pranja denarja ali financiranja terorizma, zadevni pooblaščen subjekti takoj po tem obvestijo FIU.

Člen 35

- 1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi, ki pri pregledovanju pooblaščenih subjektov v skladu s členom 45 ali kakor koli drugače odkrijejo dejstva, ki bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, o tem nemudoma obvestijo FIU.

2. Države članice zagotovijo, da nadzorni organi, ki so z zakonom ali drugim predpisom pooblašteni za nadzor nad delniškimi in deviznimi trgi ter trgi izvedenih finančnih instrumentov, obvestijo FIU, če odkrijejo dejstva, ki bi lahko bila povezana s pranjem denarja ali financiranjem terorizma.

Člen 36

Če pooblašteni subjekt ali zaposleni ali direktor takšnega pooblaščenega subjekta v dobri veri, kakor je predvideno v členu 32(1) in členu 33, razkrije informacije iz členov 32 in 33, se tako razkritje ne šteje za kršitev zaupnosti informacij, določene s pogodbo ali s katero koli določbo zakona ali drugega predpisa, in ne predstavlja nikakršne odgovornosti za škodo s strani pooblaščenega subjekta ali njegovega direktorja ali zaposlenih.

Člen 37

Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi se zaposlene pri pooblaščenem subjektu, ki o sumu pranja denarja ali financiranja terorizma poročajo bodisi interno bodisi neposredno FIU, zaščitijo pred grožnjami ali drugimi sovražnimi dejanji.

ODDELEK 2

PREPOVED RAZKRITJA

Člen 38

1. Pooblašteni subjekti ter njihovi direktorji in zaposleni zadevni stranki ali drugim tretjim osebam ne smejo razkriti dejstva, da so v skladu s členoma 32 in 33 posredovali informacije ali da poteka ali bi se lahko uvedla preiskava o pranju denarja ali financiranju terorizma.
2. Prepoved iz odstavka 1 ne velja za razkritje pristojnim organom držav članic, vključno s samoregulativnimi organi, ali razkritje za namene kazenskega pregona.
3. Prepoved iz odstavka 1 ne nasprotuje razkritju med institucijami iz držav članic ali tretjih držav, v katerih veljajo zahteve, enakovredne zahtevam iz te direktive, če zadevne institucije pripadajo isti skupini.
4. Prepoved iz odstavka 1 ne nasprotuje razkritju med osebami iz držav članic iz člena 2(1)(3)(a) in (b) ali tretjih držav, v katerih veljajo zahteve, enakovredne zahtevam iz te direktive, če zadevne osebe opravljajo svojo poklicno dejavnost, bodisi kot zaposleni ali ne, v isti pravni osebi ali mreži.

V prvem pododstavku „mreža“ pomeni obsežno strukturo, kateri oseba pripada ter ki ima skupnega lastnika in skupno upravo ter skupni nadzor nad skladnostjo s predpisi.

5. Prepoved iz odstavka 1 tega člena za subjekte ali osebe iz člena 2(1)(1), (2) in (3)(a) in (b) v primerih, ki se nanašajo na isto stranko in isto transakcijo, v kateri sodelujeta

dve ali več institucij ali oseb, ne nasprotuje razkritju med zadevnimi institucijami ali osebami, če se nahajajo v državi članici ali v tretji državi, v kateri veljajo zahteve, enakovredne zahtevam te iz direktive, ter če pripadajo isti kategoriji poklicev in zanje veljajo obveznosti glede varovanja poslovne skrivnosti in osebnih podatkov.

6. Kadar poskušajo osebe iz člena 2(1)(3)(a) in (b) stranko odvrniti od nezakonite dejavnosti, to ne predstavlja razkritja v smislu odstavka 1.

POGLAVJE V

VODENJE EVIDENC IN ZBIRANJE STATISTIČNIH PODATKOV

Člen 39

Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da za preprečevanje, odkrivanje in preiskovanje morebitnega pranja denarja ali financiranja terorizma s strani FIU ali drugih pristojnih organov shranjujejo naslednje dokumente in informacije v skladu z nacionalnim pravom:

- (a) pri izvajanju dolžnosti skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke kopije ali sklicevanja na zahtevano dokumentacijo, in sicer pet let po končanem poslovnem odnosu s to stranko. Po preteku tega roka se osebni podatki izbrišejo, razen če ni drugače določeno z nacionalno zakonodajo, ki določa okoliščine, v katerih pooblašчени subjekti lahko hranijo ali hranijo podatke. Države članice lahko dovolijo ali zahtevajo nadaljnjo hrambo le, če je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje pranja denarja in financiranja terorizma. Najdaljše obdobje hrambe po končanem poslovnem odnosu ne presega deset let;
- (b) v primeru poslovnih odnosov in transakcij dokazno dokumentacijo in evidence z originalnimi listinami ali kopijami, ki so po veljavni nacionalni zakonodaji sprejemljive kot dokaz v sodnem postopku, in sicer pet let po opravljeni transakciji ali po končanem poslovnem odnosu, kar je krajše. Po preteku tega roka se osebni podatki izbrišejo, razen če ni drugače določeno z nacionalno zakonodajo, ki določa okoliščine, v katerih pooblašчени subjekti lahko hranijo ali hranijo podatke. Države članice lahko dovolijo ali zahtevajo nadaljnjo hrambo le, če je to potrebno za preprečevanje, odkrivanje ali preiskovanje pranja denarja in financiranja terorizma. Najdaljše obdobje hrambe po opravljeni transakciji ali končanem poslovnem odnosu, kar je krajše, ne presega deset let.

Člen 40

Države članice zahtevajo, da njihovi pooblašчени subjekti vzpostavijo sisteme, ki jim v skladu z nacionalno zakonodajo omogočajo, da se v celoti in nemudoma odzovejo na poizvedovanja FIU ali drugih organov, če imajo ali so v zadnjih petih letih imele poslovne odnose z

določenimi fizičnimi ali pravnimi osebami in kakšna je bila narava zadevnih poslovnih odnosov.

Člen 41

1. Države članice za pripravo nacionalnih ocen tveganja v skladu s členom 7 zagotovijo, da so z zbiranjem statističnih podatkov o zadevah, pomembnih za učinkovit sistem boja proti pranju denarja ali financiranju terorizma, sposobne preverjati učinkovitost svojih sistemov.
2. Statistični podatki iz odstavka 1 vključujejo:
 - (a) podatke o velikosti in pomembnosti različnih sektorjev, ki spadajo v področje uporabe te direktive, vključno s številom subjektov in oseb ter gospodarsko pomembnostjo posameznega sektorja;
 - (b) podatke o poročevalnih, preiskovalnih in sodnih fazah nacionalnega sistema za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, vključno s številom poročil o sumljivih transakcijah, posredovanih FIU, nadaljnjim ukrepanjem v zvezi s temi poročili ter letnimi podatki o številu preiskovanih primerov, številu preganjanih oseb, številu oseb, obsojenih kaznivega dejanja pranja denarja ali financiranja terorizma, in vrednosti zamrznjenega, zaseženega ali odvzetega premoženja v eurih.
3. Države članice zagotovijo, da je objavljen konsolidiran pregled njihovih statističnih poročil, in posredujejo Komisiji statistične podatke iz odstavka 2.

POGLAVJE VI

POLITIKE, POSTOPKI IN NADZOR

ODDELEK 1

NOTRANJI POSTOPKI, USPOSABLJANJE IN POV RATNE INFORMACIJE

Člen 42

1. Države članice od pooblaščenih subjektov, ki so del skupine, zahtevajo, da izvajajo politike in postopke na ravni skupine, vključno s politikami varstva podatkov ter politikami in postopki v zvezi z izmenjavo informacij znotraj skupine za preprečevanje pranja denarja in boj proti financiranju terorizma. Navedene politike in postopki se učinkovito izvajajo na ravni podružnic in hčerinskih družb v večinski lasti v državah članicah in tretjih državah.

2. Kadar imajo pooblašчени subjekti ali podružnice ali hčerinske družbe v večinski lasti v tretjih državah, v katerih so minimalne zahteve glede preprečevanja pranja denarja in boja proti financiranju terorizma manj stroge kot zahteve držav članic, države članice zagotovijo, da zadevne podružnice in hčerinske družbe v večinski lasti v tretji državi izvajajo zahteve države članice, vključno v zvezi z varstvom podatkov, kolikor to dopuščajo zakoni in predpisi tretje države.
3. Države članice, EBA, EIOPA in ESMA se medsebojno obveščajo o primerih, kadar zakonodaja tretje države ne dovoljuje izvajanja ukrepov iz odstavka 1 in bi bilo rešitev mogoče doseči s skupnim ukrepanjem.
4. Države članice zahtevajo, da v primerih, kadar zakonodaja tretje države ne dopušča uporabe ukrepov iz prvega pododstavka odstavka 1, pooblašчени subjekti sprejmejo dodatne ukrepe, s katerimi učinkovito obravnavajo tveganja pranja denarja ali financiranja terorizma, in o tem obvestijo nadzorne organe matične države. Če dodatni ukrepi ne zadostujejo, pristojni organi v matični državi proučijo možnost dodatnih nadzornih ukrepov in po potrebi od finančne skupine zahtevajo, da preneha s svojimi dejavnostmi v državi gostiteljici.
5. EBA, EIOPA in ESMA razvijejo osnutke regulativnih tehničnih standardov, ki določajo vrsto dodatnih ukrepov iz odstavka 4 tega člena in minimalne ukrepe, ki jih sprejmejo pooblašчени subjekti iz člena 2(1)(1) in (2), kadar zakonodaja tretje države ne dopušča uporabe ukrepov iz odstavkov 1 in 2. EBA, EIOPA in ESMA navedene osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predložijo v dveh letih od začetka veljavnosti te direktive.
6. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 5 v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.
7. Države članice zagotovijo, da je dovoljena izmenjava informacij znotraj skupine, če to ne posega v preiskavo ali analizo FIU ali drugih pristojnih organov glede morebitnega pranja denarja ali financiranja terorizma v skladu z nacionalno zakonodajo.
8. Države članice lahko od izdajateljev elektronskega denarja, kakor so opredeljeni v Direktivi 2009/110/ES Evropskega parlamenta in Sveta²³, in ponudnikov plačilnih storitev, kakor so opredeljeni v Direktivi 2007/64/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁴, ki so uveljavljeni na njihovem ozemlju in katerih sedež je v drugih državah članicah ali zunaj Unije, zahtevajo, da na njihovem ozemlju imenujejo osrednjo kontaktno točko za nadzor nad skladnostjo s pravili o preprečevanju pranja denarja in financiranja terorizma.
9. EBA, EIOPA in ESMA razvijejo osnutek regulativnih tehničnih standardov o merilih za določitev okoliščin, v katerih je primerno imenovanje osrednje kontaktne točke v skladu z odstavkom 8, in opredelitev funkcij osrednjih kontaktnih točk. EBA, ESMA in EIOPA te osnutke regulativnih tehničnih standardov Komisiji predložijo v dveh letih od začetka veljavnosti te direktive.

²³ UL L 267, 10.10.2009, str. 7.

²⁴ UL L 319, 5.12.2007, str. 1.

10. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje regulativnih tehničnih standardov iz odstavka 9 v skladu s postopkom iz členov 10 do 14 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010.

Člen 43

1. Države članice zahtevajo, da pooblaščen subjekti sprejmejo ukrepe, ki so sorazmerni z njihovimi tveganji, naravo in velikostjo, da zagotovijo, da so njihovi zadevni zaposleni seznanjeni z določbami, sprejetimi v skladu s to direktivo, vključno z ustreznimi zahtevami glede varstva podatkov.

Ti ukrepi vključujejo udeležbo zaposlenih v posebnih stalnih programih usposabljanja, da bi lažje prepoznali dejavnosti, ki bi lahko bile povezane s pranjem denarja ali financiranjem terorizma, ter da bi se naučili ukrepati v takih primerih.

Kadar fizična oseba, ki spada v katero koli od kategorij iz člena 2(1)(3), svojo poklicno dejavnost izvaja kot zaposlena pri pravni osebi, se obveznosti iz tega oddelka nanašajo na pravno osebo in ne na fizično osebo.

2. Države članice zagotovijo, da imajo pooblaščen subjekti dostop do najnovejših informacij o ravnanjih oseb, ki perejo denar ali financirajo terorizem, in o kazalnikih za prepoznavanje sumljivih transakcij.
3. Države članice zagotovijo, kadar je to mogoče, pravočasne povratne informacije o učinkovitosti in nadaljnjem ukrepanju v zvezi s poročili o sumih pranja denarja in financiranja terorizma.

ODDELEK 2

NADZOR

Člen 44

1. Države članice zagotovijo, da menjalnice in družbe, ki nudijo podjetniške ali fiduciarne storitve, za zakonito poslovanje pridobijo licenco ali so registrirane ter da dovoljenje pridobijo tudi ponudniki storitev iger na srečo.
2. Kar zadeva subjekte iz odstavka 1, države članice zahtevajo, da pristojni organi zagotovijo, da so osebe, ki dejansko vodijo ali bodo vodile poslovanje teh subjektov, ali dejanski lastniki teh subjektov primerne osebe.
3. Kar zadeva pooblašcene subjekte iz člena 2(1)(3)(a), (b), (d) in (e), države članice zagotovijo, da pristojni organi sprejmejo potrebne ukrepe, da preprečijo storilcem kaznivih dejanj ali njihovim sodelavcem, da so imetniki ali dejanski lastniki znatnega ali obvladujočega kapitala ali da so na vodstvenem položaju v navedenih pooblaščenih subjektih.

Člen 45

1. Države članice zahtevajo učinkovit nadzor in ustrezno ukrepanje pristojnih organov, da bi se zagotovila skladnost z zahtevami te direktive.
2. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi ustrezna pooblastila, vključno s pristojnostjo, da zahtevajo vse informacije o spremljanju skladnosti s predpisi in izvajajo nadzor, ter ustrezne finančne, človeške in tehnične vire za opravljanje svojih nalog. Države članice zagotovijo, da osebje teh organov vzdržuje visoko raven poklicnih standardov, vključno s standardi zaupnosti in varstva podatkov, in integritete ter da je ustrezno usposobljeno.
3. Za kreditne in finančne institucije ter ponudnike storitev iger na srečo imajo pristojni organi širša pooblastila za nadzor, zlasti možnost izvajanja preverjanj na kraju samem.
4. Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekt, ki upravlja izpostave ali podružnice v drugih državah članicah, spoštujejo nacionalne določbe navedene druge države članice, ki se nanašajo na to direktivo.
5. Države članice zagotovijo, da pristojni organi države članice, v kateri je izpostava ali podružnica ustanovljena, sodelujejo s pristojnimi organi države članice, v kateri ima pooblaščen subjekt sedež, da bi se zagotovil učinkovit nadzor nad zahtevami te direktive.
6. Države članice zagotovijo, da so pristojni organi, ki uporabljajo pristop k nadzoru z upoštevanjem tveganja:
 - (a) jasno seznanjeni s tveganji pranja denarja in financiranja terorizma v njihovi državi;
 - (b) imajo dostop do vseh ustreznih informacij o posameznih domačih in mednarodnih tveganjih, povezanih s strankami, produkti in storitvami pooblaščenih subjektov, na kraju samem in zunaj njega; ter
 - (c) da pogostost in intenzivnost nadzora na kraju samem in zunaj njega temeljita na profilu tveganja pooblaščenega subjekta ter na tveganjih pranja denarja in financiranja terorizma v državi.
7. Ocena profila tveganja pooblaščenega subjekta glede pranja denarja in financiranja terorizma, vključno s tveganji neskladnosti s predpisi, pregleduje redno ter ob pomembnih dogodkih ali spremembah v vodstvu in dejavnostih pooblaščenega subjekta.
8. Države članice zagotovijo, da pristojni organi upoštevajo stopnjo diskretnosti, ki je dovoljena za pooblaščen subjekt, ter ustrezno pregledajo ocene tveganja, na katerih temelji ta stopnja, ter ustreznost in izvajanje njegovih politik, notranjega nadzora in postopkov.
9. Za pooblašcene subjekte iz člena 2(1)(3)(a), (b) in (d) lahko države članice dovolijo, da naloge iz odstavka 1 opravljajo samoregulativni organi, če izpolnjujejo določbe odstavka 2 tega člena.

10. EBA, EIOPA in ESMA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 izdajo smernice, naslovljene pristojnim organom, o dejavnostih, ki veljajo pri izvajanju nadzora z upoštevanjem tveganja. Posebej bi bilo treba upoštevati naravo in velikost podjetja ter, kadar je to primerno in sorazmerno, predvideti posebne ukrepe. Te smernice se izdajo v 2 letih od začetka veljavnosti te direktive.

ODDELEK 3

SODELOVANJE

PODODDELEK I

NACIONALNO SODELOVANJE

Člen 46

Države članice zagotovijo, da imajo oblikovalci politike, FIU, organi kazenskega pregona, nadzorni organi in drugi pristojni organi, ki sodelujejo pri preprečevanju pranja denarja in boju proti financiranju terorizma, učinkovite mehanizme, ki jim omogočajo sodelovanje in usklajevanje na domači ravni glede razvoja in izvajanja politik in dejavnosti za preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma.

PODODDELEK II

SODELOVANJE Z EBA, EIOPA IN ESMA

Člen 47

Pristojni organi zagotovijo EBA, EIOPA in ESMA vse informacije, ki so potrebne za opravljanje njihovih nalog v skladu s to direktivo.

PODODDELEK III

SODELOVANJE MED FIU IN Z EVROPSKO KOMISIJO

Člen 48

Komisija lahko zagotovi takšno pomoč, ki je potrebna za lažje usklajevanje, vključno z izmenjavo informacij med FIU v Uniji. Komisija se lahko redno sestaja s predstavniki FIU držav članic za lažje sodelovanje in izmenjavo stališč o vprašanjih v zvezi s sodelovanjem.

Člen 49

Države članice zagotovijo, da njihove FIU med seboj čim bolj sodelujejo ne glede na to, ali so upravni organi, organi kazenskega pregona, sodni ali kombinirani organi.

Člen 50

1. Države članice zagotovijo, da si FIU na lastno pobudo ali na zahtevo izmenjujejo vse informacije, ki bi lahko bile pomembne za obdelavo ali analizo informacij ali preiskavo s strani FIU glede finančnih transakcij, povezanih s pranjem denarja ali financiranjem terorizma in fizično ali pravno osebo, ki sodeluje pri takšnih transakcijah. Zahteva vsebuje ustrezna dejstva, sekundarne informacije, razloge za zahtevo in opis, kako bodo zahtevane informacije uporabljene.
2. Države članice zagotovijo, da FIU, ki prejme zahtevo, pri odgovoru na zahtevo po informacijah iz odstavka 1 s strani druge FIU s sedežem v Uniji uporablja vsa svoja pooblastila, ki jih ima na voljo v matični državi članici za prejemanje in analiziranje informacij. FIU, ki prejme zahtevo, nanjo pravočasno odgovori, pri čemer FIU, ki pošlje zahtevo, in FIU, ki prejme zahtevo, za izmenjavo informacij uporabljata varna digitalna sredstva, kadar je to mogoče.
3. FIU lahko zavrne razkritje informacij, ki bi lahko škodile kazenski preiskavi, ki poteka v državi članici, ki prejme zahtevo, ali, v izjemnih primerih, če bi bilo razkritje informacij očitno nesorazmerno z legitimnimi interesi fizične ali pravne osebe ali države članice ali ne bi bilo pomembno za namene, za katere so bile informacije zbrane. Vsaka takšna zavrnitev se ustrezno utemelji FIU, ki pošlje zahtevo po informacijah.

Člen 51

Informacije in dokumenti, prejeti v skladu s členoma 49 in 50, se uporabljajo za izpolnjevanje nalog FIU, kot so določene v tej direktivi. Pri posredovanju informacij in dokumentov v skladu s členoma 49 in 50 lahko FIU, ki posreduje informacije, uvede omejitve in pogoje za uporabo navedenih informacij. FIU, ki prejme informacije, upošteva navedene omejitve in pogoje. To ne vpliva na uporabo za kazenske preiskave in pregone, ki so povezani z nalogami FIU v zvezi s preprečevanjem, odkrivanjem in preiskovanjem pranja denarja in financiranja terorizma.

Člen 52

Države članice zagotovijo, da FIU sprejmejo vse potrebne ukrepe, vključno z varnostnimi ukrepi, da zagotovijo, da informacije, predložene v skladu s členoma 49 in 50, niso dostopne nobenemu drugemu organu, agenciji ali oddelku, razen če FIU, ki predloži informacije, izda predhodno dovoljenje.

Člen 53

1. Države članice svoje FIU spodbujajo k uporabi zavarovanih komunikacijskih kanalov med FIU in decentraliziranega računalniškega omrežja FIU.net.

2. Države članice zagotovijo, da njihove FIU za izpolnjevanje svojih nalog, kot so določene v tej direktivi, med seboj sodelujejo pri uporabi sodobnih tehnologij. Te tehnologije omogočajo FIU, da anonimno primerjajo svoje podatke s podatki drugih FIU, in zagotavljajo celovito zaščito osebnih podatkov za namene odkrivanja subjektov, ki zanimajo FIU, v drugih državah članicah in opredeljevanja njihovih sredstev.

Člen 54

Države članice zagotovijo, da njihove FIU z Europolom sodelujejo pri opravljanju analiz čezmejne razsežnosti, ki zadevajo vsaj dve državi članici.

ODDELEK 4

SANKCIJE

Člen 55

1. Države članice zagotovijo, da pooblaščen subjekti lahko odgovarjajo za kršitve nacionalnih določb, sprejetih na podlagi te direktive.
2. Brez poseganja v zakonodajo držav članic v zvezi z izrekanjem kazenskih sankcij države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi sprejmejo ustrezne upravne ukrepe in izrečejo upravne sankcije, kadar pooblaščen subjekti kršijo nacionalne določbe, sprejete pri izvajanju te direktive, ter zagotovijo njihovo uporabo. Navedeni ukrepi in sankcije so učinkoviti, sorazmerni in odvračilni.
3. Države članice zagotovijo, da se lahko v primeru, kadar obveznosti veljajo za pravne osebe, sankcije uporabljajo za člane vodstvenega organa ali katere koli druge posameznike, ki so odgovorni za kršitev na podlagi nacionalne zakonodaje.
4. Države članice zagotovijo, da imajo pristojni organi vsa preiskovalna pooblastila, ki so potrebna za opravljanje njihovih funkcij. Pristojni organi pri izvajanju pooblastil za sankcioniranje tesno sodelujejo, da zagotovijo, da se z upravnimi ukrepi ali sankcijami dosežejo želeni rezultati, in uskladijo svoje delovanje v primeru čezmejnih zadev.

Člen 56

1. Ta člen se uporablja vsaj v situacijah, v katerih pooblaščen subjekti dokazano sistematično ne izpolnjujejo zahtev naslednjih členov:
 - (a) 9 do 23 (dolžnost skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke);
 - (b) 32, 33 in 34 (poročanje o sumljivih transakcijah);
 - (c) 39 (vodenje evidenc); ter

- (d) 42 in 43 (notranji nadzor).
2. Države članice zagotovijo, da v primerih iz odstavka 1 upravni ukrepi in sankcije, ki se lahko uporabijo, vključujejo vsaj:
- (a) javno izjavo, v kateri sta navedeni fizična ali pravna oseba in vrsta kršitve;
 - (b) odredbo, ki od fizične ali pravne osebe zahteva, da preneha z ravnanjem in da tega ravnanja več ne ponovi;
 - (c) umik dovoljenja v primeru pooblaščenega subjekta, za katerega je potrebno dovoljenje;
 - (d) začasno prepoved izvrševanja funkcij v institucijah za katerega koli odgovornega člana vodstvenega organa pooblaščenega subjekta;
 - (e) v primeru pravne osebe upravne denarne sankcije v višini do 10 % skupnega letnega prometa navedene pravne osebe v predhodnem poslovnem letu;
 - (f) v primeru fizične osebe upravne denarne sankcije v višini do 5 000 000 EUR ali ustrezne vrednosti v nacionalni valuti države članice, v kateri euro ni uradna valuta, na datum začetka veljavnosti te direktive;
 - (g) upravne denarne sankcije v višini do dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče določiti.

Kadar je pravna oseba hčerinska družba matičnega podjetja, je v točki (e) zadevni skupni letni promet enak skupnemu letnemu prometu iz konsolidiranega računa končnega matičnega podjetja v predhodnem poslovnem letu.

Člen 57

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi brez nepotrebnega odlašanja objavijo vsako sankcijo ali ukrep, ki se izreče zaradi kršitve nacionalnih določb, sprejetih pri izvajanju te direktive, pri čemer se vključijo informacije o vrsti in naravi kršitve ter identiteti odgovornih oseb, razen če bi ta objava resno ogrozila stabilnost finančnih trgov. Kadar bi objava vpletenim stranem povzročila nesorazmerno škodo, pristojni organi sankcije objavijo anonimno.
2. Države članice zagotovijo, da pristojni organi pri določanju vrste upravnih sankcij ali ukrepov in višine upravnih denarnih sankcij upoštevajo vse ustrezne okoliščine, ki vključujejo:
- (a) resnost in trajanje kršitve;
 - (b) stopnjo odgovornosti odgovorne fizične ali pravne osebe;
 - (c) finančno stanje odgovorne fizične ali pravne osebe, kot se ugotovi na podlagi skupnega prometa navedene osebe ali njenih letnih prihodkov;

- (d) pomen pridobljenih dobičkov ali preprečenih izgub s strani odgovorne fizične ali pravne osebe, če jih je mogoče določiti;
 - (e) izgube, ki so jih zaradi kršitve imele tretje strani, če jih je mogoče določiti;
 - (f) raven sodelovanja odgovorne fizične ali pravne osebe s pristojnim organom;
 - (g) prejšnje kršitve odgovorne fizične ali pravne osebe.
3. EBA, EIOPA in ESMA v skladu s členom 16 Uredbe (EU) št. 1093/2010, Uredbe (EU) št. 1094/2010 in Uredbe (EU) št. 1095/2010 izdajo smernice, naslovljene na pristojne organe, o vrstah upravnih ukrepov in sankcij ter višini upravnih denarnih sankcij, ki se uporabljajo za pooblaščen subjekte iz člena 2(1)(1) in (2). Te smernice se izdajo v 2 letih od začetka veljavnosti te direktive.
 4. Države članice zagotovijo, da pravne osebe lahko odgovarjajo za kršitve iz odstavka 1 člena 56, ki jih v njihovo korist stori oseba, ki ravna kot posameznik ali pa kot del organa pravne osebe, njen vodilni položaj v pravni osebi pa temelji na čemer koli od naslednjega:
 - (a) pooblastilu za zastopanje pravne osebe;
 - (b) pooblastilu za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe ali
 - (c) pooblastilu za opravljanje nadzora znotraj pravne osebe.
 5. Države članice poleg primerov iz odstavka 4 zagotovijo, da pravne osebe lahko odgovarjajo, kadar je lahko zaradi pomanjkljivega nadzora ali kontrole s strani osebe iz odstavka 4 oseba, ki je podrejena pravni osebi, storila kršitve iz odstavka 1 člena 56 v korist pravne osebe.

Člen 58

1. Države članice zagotovijo, da pristojni organi uvedejo učinkovite mehanizme za spodbujanje poročanja pristojnim organom o kršitvah nacionalnih določb, ki izvajajo to direktivo.
2. Mehanizmi iz odstavka 1 vključujejo vsaj:
 - (a) posebne postopke za prejem poročil o kršitvah in njihovo nadaljnje spremljanje;
 - (b) ustrezno zaščito zaposlenih v institucijah, ki prijavijo kršitve v instituciji;
 - (c) varstvo osebnih podatkov osebe, ki prijavi kršitve, in fizične osebe, ki je domnevno odgovorna za kršitev, v skladu z načeli iz Direktive 95/46/ES.
3. Države članice od pooblaščenih subjektov zahtevajo, da imajo vzpostavljene ustrezne postopke, v skladu s katerimi lahko njihovi zaposleni prek posebnega, neodvisnega in anonimnega kanala interno poročajo o kršitvah.

POGLAVJE VII

KONČNE DOLOČBE

Člen 59

Komisija v štirih letih od začetka veljavnosti te direktive pripravi poročilo o izvajanju te direktive ter ga predloži Evropskemu parlamentu in Svetu.

Člen 60

Direktivi 2005/60/ES in 2006/70/ES se razveljavita dne [vstaviti datum – dan po datumu iz prvega pododstavka člena 61].

Sklicevanje na razveljavljene direktivi se razlaga kot sklicevanje na to direktivo in se mora razlagati v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge IV.

Člen 61

1. Države članice najpozneje [dve leti po sprejetju Direktive] sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo. Komisiji takoj posredujejo besedila navedenih predpisov.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalne zakonodaje, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 62

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 63

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Strasbourg,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

V nadaljevanju je podan neizčrpen seznam spremenljivk tveganja, ki jih pooblašчени subjekti upoštevajo pri določanju obsega uporabe ukrepov glede skrbnosti pri ugotavljanju identitete stranke v skladu s členom 11(3):

- (i) namen računa ali odnosa;
- (ii) višino sredstev, ki jih stranka položi, ali obseg izvedenih transakcij;
- (iii) pravilnost ali trajanje poslovnega odnosa.

PRILOGA II

V nadaljevanju je podan neizčrpen seznam dejavnikov in vrst dokazov morebitnega manjšega tveganja iz člena 14:

- (1) Dejavniki tveganja v zvezi s strankami:
 - (a) javne družbe, ki kotirajo na borzi in za katere veljajo zahteve glede razkritja (prek borznih pravil ali zakonodaje ali izvršljivih sredstev) ter ki izvajajo zahteve za zagotavljanje ustrezne preglednosti dejanskega lastništva;
 - (b) javne uprave ali podjetja;
 - (c) stranke, ki prebivajo na geografskih območjih z manjšim tveganjem, kot je določeno v odstavku (3).
- (2) Dejavniki tveganja v zvezi s proizvodnimi, storitvenimi, transakcijskimi ali distribucijskimi kanali:
 - (a) življenjske zavarovalne police z nizko premijo;
 - (b) zavarovalne police pokojninskega sistema, če ni predvidena možnost predčasnega odstopa in se polica ne more uporabiti kot zavarovanje;
 - (c) pokojninski ali drug podoben sistem, ki zaposlenim zagotavlja dajatve iz naslova pokojnine, kadar se prispevki vplačujejo z odtegotovanjem od plače in kadar v okviru pravil sistema ni dovoljen prenos pravic na drugo osebo;
 - (d) finančni produkti ali službe, ki ponujajo ustrezno opredeljene in omejene storitve nekaterim vrstam strank, da bi povečale dostop za namene finančne vključenosti;
 - (e) produkti, pri katerih za tveganje pranja denarja/financiranja terorizma veljajo drugi dejavniki, kot so omejitve računa ali preglednost lastništva (npr. nekatere vrste elektronskega denarja, kot so opredeljene v Direktivi 2009/110/ES o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti ter nadzoru skrbnega in varnega poslovanja institucij za izdajo elektronskega denarja).
- (3) Dejavniki geografskega tveganja:
 - (a) druge države članice EU;
 - (b) tretje države, ki imajo učinkovite sisteme preprečevanja pranja denarja/boja proti financiranju terorizma;
 - (c) tretje države, za katere je na podlagi zanesljivih virov ugotovljeno, da imajo nizko stopnjo korupcije ali druge kriminalne dejavnosti.
 - (d) tretje države, za katere veljajo zahteve glede boja proti pranju denarja in financiranju terorizma v skladu s priporočili FATF, ki so učinkovito prenesle navedene zahteve in ki se jih učinkovito nadzoruje ali spremlja v skladu s priporočili FATF za zagotovitev skladnosti z navedenimi zahtevami.

PRILOGA III

V nadaljevanju je podan neizčrpen seznam dejavnikov in vrst dokazov morebitnega večjega tveganja iz člena 16(3):

- (1) Dejavniki tveganja v zvezi s strankami:
 - (a) poslovni odnos poteka v nenavadnih okoliščinah;
 - (b) stranke, ki prebivajo v državah iz odstavka (3);
 - (c) pravne osebe ali ureditve, ki so nosilci osebnih sredstev;
 - (d) družbe, ki imajo zastopnike delničarjev ali imetniške delnice;
 - (e) podjetja, ki so gotovinsko intenzivna;
 - (f) lastniška struktura družbe se zdi nenavadna ali prekomerno zapletena glede na naravo njenih poslov.
- (2) Dejavniki tveganja v zvezi s proizvodnimi, storitvenimi, transakcijskimi ali distribucijskimi kanali:
 - (a) zasebno bančništvo;
 - (b) produkti ali transakcije, pri katerih je morda zaželen anonimnost;
 - (c) brezosebni poslovni odnosi ali transakcije;
 - (d) plačilo, prejeto od neznanih ali nepovezanih tretjih oseb;
 - (e) novi proizvodi in nove poslovne prakse, vključno s novim mehanizmom dostave, ter uporaba novih ali razvijajočih se tehnologij za nove in obstoječe proizvode.
- (3) Dejavniki geografskega tveganja:
 - (a) države, za katere je na podlagi zanesljivih virov, kot so vzajemne ocene ali podrobna poročila o oceni ali objavljena poročila o nadaljnjem ukrepanju, ugotovljeno, da nimajo ustreznih sistemov za preprečevanje pranja denarja/boj proti financiranju terorizma;
 - (b) države, za katere veljajo sankcije, embargi ali podobni ukrepi, ki so jih izdali na primer Združeni narodi;
 - (c) države z znatnimi stopnjami korupcije ali druge kriminalne dejavnosti;
 - (d) države, ki zagotavljajo finančna sredstva ali podporo terorističnim organizacijam ali v katerih delujejo določene teroristične organizacije.

PRILOGA IV

Korelacijska tabela, navedena v členu 60.

Direktiva 2005/60/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2	Člen 2
Člen 3	Člen 3
Člen 4	Člen 4
Člen 5	Člen 5
	Členi 6 do 8
Člen 6	Člen 9
Člen 7	Člen 10
Člen 8	Člen 11
Člen 9	Člen 12
Člen 10(1)	Člen 10(d)
Člen 10(2)	–
Člen 11	Členi 13, 14 in 15
Člen 12	–
Člen 13	Členi 16 do 23
Člen 14	Člen 24
Člen 15	–
Člen 16	Člen 25
Člen 17	–
Člen 18	Člen 26
	Člen 27
Člen 19	Člen 28
	Člen 29
	Člen 30

Člen 20	–
Člen 21	Člen 31
Člen 22	Člen 32
Člen 23	Člen 33
Člen 24	Člen 34
Člen 25	Člen 35
Člen 26	Člen 36
Člen 27	Člen 37
Člen 28	Člen 38
Člen 29	–
Člen 30	Člen 39
Člen 31	Člen 42
Člen 32	Člen 40
Člen 33	Člen 41
Člen 34	Člen 42
Člen 35	Člen 43
Člen 36	Člen 44
Člen 37	Člen 45
	Člen 46
Člen 37a	Člen 47
Člen 38	Člen 48
	Členi 49 do 54
Člen 39	Členi 55 do 58
Člen 40	–
Člen 41	–
Člen 41a	–
Člen 41b	–

Člen 42	Člen 59
Člen 43	—
Člen 44	Člen 60
Člen 45	Člen 61
Člen 46	Člen 62
Člen 47	Člen 63

Direktiva 2006/70/ES	Ta direktiva
Člen 1	—
Člen 2(1), (2) in (3)	Člen 3(7)(d), (e) in (f)
Člen 2(4)	—
Člen 3	—
Člen 4	Člen 2(2) do (8)
Člen 5	—
Člen 6	—
Člen 7	—